

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. 14

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1916

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ε. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΣΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ

“Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ,,

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1904

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ Δ. ΒΡΑΤΣΑΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΛΕΚΑ 21Α—ΘΗΛ. 1016

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ 16 ΣΕΛΙΔΟΣ
ΜΕΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ ΙΣΧΕΛΙΔΟΥ ΔΕΚΑΕΠΤΟΥ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΥ
Έσωτερικού και Ρουμανίας ετησία Δρ. 20 Έσωτερικού και Ρουμανίας ετησία Δρ. 8
Έξωτερικού 22 Έξωτερικού 10

Έξάμηνοι εις τὸ ἥμισυ — Προπληρωτέα ἄνευ ἐξαιρέσεως.
Πᾶσα ἐν γένει ἐπιστολὴ καὶ πᾶν ἐμβασιμα δέον νὰ ἀπευθίνωνται οὕτω:
Κύριον Δ. Βρατσανον, Διευθυντήν-Ιδιοκτήτην «Εἰκονογραφημένης» ὁδὸς Λέκα 21Α Ἀθήνας.

Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Παρήλθε μὴν καὶ πλέον ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς συμμαχικῆς νότας πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν μὲ τοὺς γνωστοὺς ἐπαχθεῖς ὄρους, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτο καὶ ἡ ἄμεσος διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ ἐνέργεια νέων ἐκλογῶν, μόλις ἡ διὰ τῆς αὐτῆς νότας ζητηθεῖσα γενικὴ ἀποστράτευσις τῆς χώρας ἤθελε συντελεσθῆ. Ἄλλ' ὅπως ἤδη πρὸ ἑβδομάδος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀνεκοινώθη, ἡ ἀποστράτευσις συντελέσθη πλήρης, ἔπρεπε δέ, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς νότας τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ, νὰ δημοσιευθῆ τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ νὰ ὀρισθῆ δι' αὐτὸν ὁ χρόνος τῆς ἐνεργείας τῶν νέων ἐκλογῶν, λαμβανομένης τῆς φροντίδος ὅπως πρὸς τοῦτο ὀρισθῆ τὸ κατὰ τὸ δυνατόν μικρότερον χρονικὸν διάστημα. Ἄλλ' ἐνῶ τοιαῦτα ἔπρεπε νὰ εἶναι τὰ πράγματα, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις οὐδεμίαν φροντίδα λαμβάνει, ἢ φαίνεται ὅτι λαμβάνει τοὐλάχιστον, αἱ δὲ σχετικαὶ ἀνακοινώσεις τῆς ἔχουν τὸ ὕψος χρησῶν τῆς Πυθίας. Προκειμένου φυσικὰ περὶ τοῦ ζητήματος τῆς διαλύσεως τῆς Βουλῆς καὶ τῆς ἐνεργείας τῶν νέων ἐκλογῶν, αἱ Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ, ἀξιώσασαι τοῦτο παρὰ τῆς Ἑλλάδος, εἶναι λογικῶς ἐπόμενον νὰ εὐρίσκωνται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν ἀπαιτουμένων λεπτομερειῶν. Ἐνῶ ὅμως οὐδὲν τοῦτον γίνεται, ἐξ ἄλλου κυκλοφοροῦν πλείστα φήμαι καὶ διαδόσεις κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πιστευταί. Συγκεκριμένως δὲ ἀπὸ ἑβδομάδος κυκλοφορεῖ ἐπιμόνως ἡ φήμη, ὅτι αἱ σύμμαχοι Δυνάμεις, κατανοήσασαι τὴν δομηθεῖσα ἐπιτεταμένη ἐξόγκωσιν τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἀντιβενιζελικοῦ ρεύματος, δὲν ἐπιθυμοῦν ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας νὰ διακινδυνεύσων τὸ γόνιμον αὐτῶν, δι' ἀποτυχίας τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὰς νέας ἐκλογάς, ἀποτυχίας, ἣτις θὰ ἐσημαιοῦν καὶ πανηγυρικὴν ἀποδοκιμασίαν τῆς συμμαχικῆς πολιτικῆς ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ πρὸ τοιούτου διλήμματος εὐρεθεῖσαι, εὐρον μίαν λύσιν ἐξοικονομοῦσαν τὰ πράγματα, διὰ τῆς παραμονῆς τῆς ὑφιοταμένης Βουλῆς καὶ διὰ τῆς ἀξιώσεως, ὅπως αὕτη ὑποστηρίξῃ τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν, μέχρι νεωτέρας ἀποφάσεως, ἢ καλλίτερα μέχρις ὅτου παρουσιασθῆ μεταβολὴ τῆς παρούσης καταστάσεως. Φυσικὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ βασισθῆ τις ἐπὶ μιᾶς φήμης, ἀλλ' ἐρωτᾶται, αἱ δυνάμεις, ἀξιώσασαι διὰ τὸσου θορύβου τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν νέων ἐκλογῶν, διατὶ ἤδη διατάζουν νὰ προχωρήσων εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν διὰ τῆς νότας τῶν διατυπωθέντων ὄρων;

ΠΡΟΣ ΕΞΑΠΑΘΗΣΙΝ

Μὲ ἠλεκτρικὴν ταχύτητα διαδέχονται ἄλληλα τὰ ἐπιχειρήματα, δὲ ὄν προσπαθεῖται νὰ ἐξαπατηθῆ ἢ ἐν Ἑλλάδι κοινὴ γνώμη καὶ νὰ στραφῆ πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἀντάντ. Ἄλλὰ πᾶσα αἱ προσπάθειαι ἀποτυγχάνουσι πανηγυρικῶς

διαψευδόμεναι μόλις ἐμφανισθῶν εἰς τὰς στήλας τῶν βενιζελικῶν ὁργάνων. Ἐν τούτοις οἱ ἐφευρέται τῶν δὲν ἀπογοητεύονται ἐκ τῶν ἐπανιλημμένων ἀποτυχιῶν, ἀλλ' ἐξακολουθοῦν μετὰ πείσματος σκορπίζοντες δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ φανταστικὰς εἰδήσεις περὶ ἐπιχειρημένης ἐξόδου τῆς Ρουμανίας ἐκ τῆς οὐδετερότητος, περὶ ἐπιχειρημένης ἐνάξεως συμμαχικῆς ἐπιθέσεως εἰς τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον κ.λ.π. Ἄλλ' αἱ εἰδήσεις αὗται, αἱ διαδιδόμεναι ἐπιτηδες διὰ νὰ προκαλέσων ταραχὴν καὶ ἐντύπωσιν, μόνον μειδιάματα καὶ γέλοια εἶναι δυνατόν νὰ προκαλέσων. Διότι εἶναι γνωστὸν πλέον, ὅτι ἡ Ρουμανία δὲν σκέπτεται νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητος, ἐφ' ὅσον οὐδεὶς λόγος, ὑπαγορευόμενος ὑπὸ τῶν ἰδίων αὐτῆς συμφερόντων, ἐπιτάσῃ τοῦτο.

ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Συντελέσθη ἐπιτέλους ἔπειτα ἀπὸ τόσῃν διατυμπίσιν καὶ ἡ μεταφορὰ τῶν Ρώσων εἰς τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον. Τὸ πολυπαθὲς σχέδιον τῆς συμμετοχῆς καὶ τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν ἐκστρατείαν τῆς Βαλκανικῆς, ληφθὲν ἀπὸ ἔτους σχεδόν, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν δηλαδὴ κατ' ἣν ἐξήλθεν ἡ Βουλγαρία τῆς οὐδετερότητος, μόλις τώρα κατορθώθη νὰ πραγματοποιηθῆ διὰ τῆς μεταφορᾶς ἐκ τοῦ δυτικοῦ μετωποῦ, τμημάτων Ρωσικῆς μεραρχίας ἐκ τῶν δύο μεραρχιῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ὅλην δύναμιν τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ τὴν μεταφερθεῖσαν εἰς τὴν Γαλίαν ἐκ τοῦ λιμένος Ἀραγαγγέλου. Τὸ πρᾶγμα ἐξεταζόμενον ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως, οὐδεμίαν σημασίαν καὶ ἐπίδρασιν δύναται νὰ ἔχη ἐπὶ τῆς ὅλης ἐκβάσεως τοῦ πολέμου, καθόσον ἡ προσθήκη καὶ δύο μεραρχιῶν ἀκόμη εἰς τὴν συμμαχικὴν δύναμιν τῆς Βαλκανικῆς, δὲν προσθέτει καὶ μεγάλα πράγματα, γνωστοῦ ὄντος ὅτι δύο μεραρχίαι μόλις 15 χιλιάδας στρατοῦ δύναται νὰ περιλάβουν συνυπολογιζόμενων καὶ τῶν βοηθητικῶν ὑπηρεσιῶν, αἵτινες ἀκολουθοῦν μίαν μεραρχίαν. Ἄλλ' οὔτε οἱ σύμμαχοι προσέβησαν εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὠθούμενοι ἀπὸ καθαροῦ στρατιωτικοῦ λόγους, ἔστω καὶ ἂν συντελεσθῆ ἐντὸς ὀλίγου ἡ μεταφορὰ τῆς Ρωσικῆς δυνάμεως τῆς εὐρισκομένης εἰς τὸ Γαλλικὸν μέτωπον. Ἄλλ' εἶνε ἡ αἰτία, ἣτις ἠνάγκασε τοὺς συμμάχους νὰ προβοῦν εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τοῦ σχεδίου τούτου καὶ ἡ αἰτία αὕτη ἔχει τὴν ἀφορισμὴν τῆς εἰς πολιτικούς λόγους. Οἱ σύμμαχοι ἐλπίζον, ὅτι διὰ τῆς παρουσίας τῶν Ρώσων εἰς τὸ Βαλκανικὸν μέτωπον θὰ κατευνασθῶν αἱ ἀρχίσασαι ἤδη νὰ ἐκδηλοῦνται δυσφορία τῶν Σέρβων, βλεπόντων, ὅτι παρ' ὅλας τὰς ἀπὸ μνητῶν πομπώδεις ὑποσχέσεις καὶ διαβεβαιώσεις περὶ ἀνακτήσεως τῆς πατριδος αὐτῶν, οὐδεμίαν τούτων πραγ-

ματοποιεῖται. Τὸ ὅτι δὲ ἡ δυσφορία τῶν Σέρβων ἤρχισεν ἤδη νὰ ἐκδηλοῦται κατὰ τρόπον ἐμπνέοντα ἀνησυχίας εἰς τοὺς συμμάχους, εἶνε γεγονός ἀναμφισβήτητον, ἐφ' ὅσον καὶ αὐτὸν οὖτον τὸν στρατιγὸν Σεραϊγ ἠνάγκασε νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς του τὴν λήψιν τῶν καταλλήλων μέτρων. Διὰ τῆς μεταφορᾶς τῶν Ρώσων ὁμοθησῶν καὶ ὁμαιμόνων ἀδελφῶν τῶν Σέρβων οἱ σύμμαχοι ὑπολογίζουν, ὅτι θὰ καταστή δυνατὴ νὰ κατασιγασθῆ ἡ εὐλογος δυσφορία τῶν τελευταίων τούτων. Ἄλλὰ ταυτοχρόνως οἱ σύμμαχοι ὑπολογίζουν καὶ ἐπὶ ἄλλου γεγονότος διὰ τῆς μεταφορᾶς τοῦ Ρωσικοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Βαλκανικὴν. Ἐλπίζον ὅτι ἡ ἄμεσος ἐπαφὴ αὐτῶν μετὰ τῶν Βουλγάρων ἤθελεν ἀναστήσει τὰ ἀδελφικὰ πρὸς τὴν Ρωσίαν αἰσθηματα τοῦ Βουλγαρικοῦ λαοῦ καὶ ἤθελεν ἐξεγῆρει αὐτὸν κατὰ τῶν ἐνωθέντων καὶ πολεμούντων μετὰ τῆς Γερμανίας, ὁπότε ἡ ἐν τῇ Βαλκανικῇ κατάστασις τῶν πραγμάτων, ἀπὸ πολεμικῆς ἀπόψεως, ἤθελεν ἀνατραπῆ ἄρδην.

Ἄλλὰ τώρα οἱ ὑπολογισμοὶ οὗτοι τῶν Συμμάχων καταδεικνύονται σαθροὶ ὑπὸ τῆς λογικῆς τῶν πραγμάτων. Διότι διὰ τῆς ἀπλῆς παρουσίας τῶν Ρώσων, δὲν κατασιγίζονται αἱ Σερβικαὶ ἀνησυχίαι, ἐφ' ὅσον δὲ πρόκειται νὰ προκύψῃ τίποτε θετικόν, οὔτε ἐλλπίδες καὶ ἄλλα περὶ ἀνακτήσεως τῆς Σερβικῆς πατριδος. Προκειμένου δὲ περὶ τῶν Βουλγάρων, εἶνε ἀστείον νὰ φαντάζεται τις, ὅτι ἔμπορεῖ ἡ παρουσία τῶν Ρώσων εἰς τὸ συμμαχικὸν στρατόπεδον τῆς Βαλκανικῆς, νὰ ἀναγκάσῃ τὴν Βουλγαρίαν νὰ ἀποσκρῆσῃ τῆς Γερμανίας ἢ μετὰ τῆς ὁποίας σιδηρὰ σύνδεσις, εἶνε γνωστὴ εἰς πάντας.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὡς νὰ μὴ ἐφθάνων τὰ τόσα κακά, τὰ ὁποῖα συνεσφωρεύθησαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας τὸν ἐφετηνὸν χρόνον, ὡς νὰ μὴ ἐφθάνον ἡ ἀπληστία τῶν ἐμπορῶν, ἡ ἀξέχρησις τῶν ἐνοικίων, ἡ ἔλλειψις τῆς ζάχαρος καὶ αἱ διαλέξεις τῶν Φιλελευθέρων, μὴ ἤλθεν ἡ ξηρασία, ἡ ὁποία μᾶς ἐστέγνωσε τοὺς λάφυργας, μᾶς ἐξήρανε τὰς γλώσσας καὶ μᾶς κρατεῖ ὑπὸ τὸ πέλαμα τῆς, ὅπως δὲν θὰ μᾶς κρατοῦσεν οὔτε αὕτη ἡ συμβία μας, ἡ ὁποία —εἰρησθῶ ἐν παρόδῳ—προσέθεσε δύο πόντους ἀκόμη εἰς τὸ τακοινί τῆς καὶ ἔψωσε τὸ φουστάνι τῆς ὡσὰν νὰ εἶναι μπαλαρίνα ἐπιθεωρήσεως. Τί θὰ γίνωμεν λοιπόν, ἀγαθοὶ συμπολίται, μετὰ τὴν κατάστασιν; Φαντασθῆτε δέ, ὅτι μέσα εἰς ὅλα τὰ κακὰ παρουσιάσθησαν καὶ οἱ Μενιδιάται, οἱ ὁποῖοι δὲν μᾶς ἀφίουν τὸ νερὸ τῆς Χελιδνοῦς. Τί ἔπαθαν πάλιν αὐτοὶ οἱ καλοὶ ἄνθρωποι; Καὶ εἰς τί τοὺς ἐπταίσαμεν διὰ νὰ ζητοῦν νὰ μᾶς ἐκδικηθῶν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; Ἡμεῖς οὐδεμίαν δολοφονίαν ἔχομεν μετὰ αὐτοὺς καὶ οὔτε τοὺς οἰκοδεσπότης τοῦ Μενιδίου ἀπειλήσαμεν, καὶ οἱ ἱατροὶ, ποῦ ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ τοὺς ἐμβολιάσωμεν, ἐστάθησαν ἀνομιότατα καὶ ἔφαγαν ξύλο ἀπὶ τῆς προοδευτικώτατης Μενιδιάτικης, χωρὶς νὰ ποῦν οὔτε γῶν ὡς φιλήσονται καὶ φιλόνομοι πολῖται.

Ἄλλα χάλια πάλιν τῶν ἀριστοκρατικῶν ζαχαροπλαστείων ἀπεκάλυψεν ἡ τελευταία ἀστυιατρικὴ ἐπιθεώρησις. Βλέπετε ὡς ἐπιθεώρησις καὶ αὕτη ἔπρεπε νὰ ἀποκαλύψῃ κάτι, ὅπως ἀποκαλύπτουν ὅλα αἱ ἐπιθεωρήσεις διάφορα πράγματα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν ἤρθε τίποτε ἄλλο προγερότερον ἀπεκάλυψε τὰ χάλια τῶν ἀριστοκρατικῶν κέντρων. Ἄλλ' οἱ Ἀθηναῖοι συνηθισμένοι νὰ συγκινοῦνται ἀπὸ ἄλλας ἀποκαλύψεις σπουδαιοτέρας, ὅπωςδήποτε, καὶ πὼ σκανδαλιστικᾶς, δὲν ἔδωσαν καμίαν σοβαρὰν προσοχὴν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀστυιατρικῆς ἐπιθεωρήσεως καὶ δὲν τὴν ἀξίωσαν παρὰ ἐνός μόνου σαρκαστικοῦ μειδιάματος. Μέσα εἰς τὸν τόσον θόρυβον τῆς σημερινῆς κοσμικῆς ζωῆς, αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ ἀστυιατρικοῦ δελτίου καμίαν συγχίναν δὲν προκαλοῦν πλέον εἰς τοὺς προοδευτικῶς Ἀθηναίους.

Ἀναπέμψατε ὕμνους πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ ριγῆσατε τὰ ἱερά ρίγη τῆς συγκινήσεως καὶ πηδήσατε ἀπὸ χαρᾶν καὶ ἀγαλ-

λίαισι διότι ἐγίναμε μουσολάτραι. Τὸ πρᾶγμα εἶνε ἀρκετὰ σοβαρὸν, ὅσον δὲν φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως.

Τὸ μουσικὸν μᾶς αἰσθητήριον ἀνεπτύχθη, ὅπως ἀνεπτύχθη καὶ ἡ εὐλογία κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας καὶ ὅπως δὲν ἀνεπτύχθη ποτὲ τὸ ἐνδιαφέρον μᾶς διὰ τὴν ἀπόκτησιν ὕδατος, ἀλλὰ καὶ καθαριότητος καὶ λαϊκῶν λουτρῶν, τῶν ὁποίων ἔχομεν τόσην ἀνάγκην, ἀλλὰ καὶ πότε ἀνεπτύχθη τὸ ἐνδιαφέρον μᾶς διὰ κάτι πρακτικὸν καὶ ὠφέλιμον; Λοιπὸν; Ἀνεπτύχθη τὸ μουσικὸν μᾶς αἰσθητήριον εἰς βαθμὸν ποῦ διπλασιασθείσης τῆς ἀγαπητῆς Πατριδος, ἐδιπλασιάσθησαν καὶ ἡ μύσται τῆς θείας τέχνης τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς τρόπον ποῦ καθ' ἕνα ἐπῆρε καὶ ἀπὸ μίαν ἡμέραν ἐνός ἑξαμήνου διὰ νὰ διδῇ συναλίαν καὶ πάλιν ἀπέμειναν πλείστοι ἔξω τοῦ νυμφῶνος, διότι καὶ αἱ ἡμέραι τοῦ ἑξαμήνου εἶναι ὀλίγαι διὰ νὰ τοὺς περιλάβουν ὅλους. Ἄλλ' οἱ Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν νὰ χειροκροτοῦν τοὺς ξένους καλλιτεχνικούς ἀστέρους καὶ νὰ κἀμουν συλλαλητήρια, τιμοῦν διὰ τῆς παρουσίας τῶν καθεῖς συναλίαν ἀπὸ αὐτᾶς, εὐχαριστιμένοι διότι ὁλος ὁ κόσμος μανθάνει ὅτι ἔχουν μουσικὸν αἰσθητήριον. Εἶναι ὀλίγον αὐτό;

Τί γίνονται ὅλα ἐκεῖναι αἱ νεαρὰ δεσποινίδες, ποῦ πρὸ ὀλίγου καιροῦ μετὰ τὸσον ἐνθουσιασμὸν καὶ μετὰ τὸσην ὀρμὴν διεσκέλιζαν τὸν κοινωνικὸν μεσοτόνον καὶ ἀνέβαιναν εἰς τὴν σκηνὴν; Καμμίᾳ ἀπὸ αὐτῆς, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν δεσποινίδα Περπινιά ποῦ ἔμεινε εἰς τὸ μελόδραμα δὲν ἐστάθη πέρα ἀπὸ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν τῆς. Ποῦ νὰ ὀφείλεται ἀγαπὸ τοῦ λυπηρὸν αὐτὸ πρᾶγμα; Διότι δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἀρηθθῆ κανεὶς ὅτι εἶναι πολὺ λυπηρὸν. Διατὶ ἐχάθη ὅλη ἐκεῖνη ἡ ὀρμὴ; Ἐκεῖνος ὁ ἐνθουσιασμὸς ποῦ ἐπικρατοῦσε, πρὸ ὀλίγου ἀκόμη καιροῦ; Ἄραγε ὅλα αἱ νεαρὰ δεσποινίδες, ποῦ ἔκαμαν τὸ ὄραϊον αὐτὸ κίνημα πρὸς τὴν πτωχὴν Ἑλληνικὴν σκηνὴν, δὲν ἔχουν τὰ προσόντα, ἠσθάνθησαν τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ τὰς δυνάμεις τῶν;

Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ τέλος πάντων, κύριε Ζυμβρακάκη, ἔλεος, λυπηθῆτε μᾶς, εὐσπλαχνισθῆτε μᾶς, καὶ διατάξατε τὰ ὄργανά σας, νὰ βουλῶσιν τὰ στόματα τῶν ἄλλων ὁργάνων, ποῦ ὀργιᾶσιν καθεῖς μεσημέρι εἰς τοὺς Ἀθηναίους δρόμους καὶ μᾶς παίρνουν τὰ αὐτιά, τὴν ἡσυχίαν, μᾶς ἑκαρφώνουν τὰ νεύρα μᾶς καθιστοῦν μανιακοῦς. Προβῆτε εἰς τὴν γενναίαν αὐτὴν ἀπόφασιν κ. Ζυμβρακάκη καὶ μὴ φοβεῖσθε.

Ἐπάρετε κάποιον τεμάχιον χαρτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπαγορεύει τὰ ὄργανα αὐτά. Σκεφθῆτε, κύριε Ζυμβρακάκη, ὅτι δὲν ἔχομεν νερὸ, ἐνῶ ἀπ' ἑτέρου ἔχομεν ἀπαιτητικὴν σπιτονοικοκυράν, δὲν ἔχομεν ζάχαρι ἀλλ' ἔχομεν παντοπόλας ποῦ τὴν κρῶβουν καὶ ὅτι εἴμεθα καὶ ἡμεῖς, τελοσπάντων, ἐλευθεροὶ Ἕλληνες πολῖται καὶ θέλομεν νὰ ἡσυχάσωμεν τὴν μεσημβρίαν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η ΕΠΙΔΗΜΙΣ

Καὶ ἡ εὐλογία θερίζει, ὅπως ἐθέρισε πέρουν, πρόπερον, ὅπως ἐθέρισε πάντοτε καὶ ὅπως θὰ θερίξῃ ἐφ' ὅσον εἴμεθα οἱ ἴδιοι, οἱ Ἕλληνες τοῦ 63. Μᾶς λούζει τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς, ἀλλὰ ὄχι καὶ τὸ νερὸ. Ὑφιστάμεθα τὰς συγκινήσεις τοῦ αυτοκινήτου, εἴτε ὡς ἐπιβάται, εἴτε ὡς δυστυχεῖς ὀδοιπόροι τοῦ Ἀθηναϊκοῦ δρόμου, ἀλλὰ δὲν συγκινούμεθα καθόλου ἀπὸ τὴν ὑγειονομικὴν κατάστασιν τοῦ ἀριστοκρατικοῦ conficerie. Πέρομε τὴν πάστα μᾶς σὰν τὸν ἀποδηλητηροζόμενον Μιθριδάτην καὶ τρώμε εἰς τὸ ξηνοδοχεῖον, σὰν τοὺς προγεγραμμένους τοῦ Νέρονος χωρὶς γογγυσμούς, δολοφονοῦντες τὴν ὑγίαν μᾶς ἐν πλήρει συνειδήσει. Πέρομε τὴν γρανίτα μᾶς κολυμβώντας εἰς τὸν εὐωσμὸν ὠκεανὸν τῶν ἀναθυμιάσεων τῶν ὑπονόμων καὶ τῶν ἀπορριμμάτων τῶν ἀλόγων, καὶ πίνουμε τὸ γάλα, τὸ ὁποῖον μόνον κατὰ τὸ χρῶμα ὁμοιάζει πρὸς τὸ ἄγνωστον αὐτὸ πλέον ὕγρον. Προσφορότερον ἔδαφος διὰ κάθε ἐπιδημίαν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παρουσιάξῃ κανένας ἄλλος τόπος. Καὶ μᾶς θερίζουν ἡ εὐλογία, ἡ δοσρακία, ἡ φθίσις καὶ μόνον ἡ λέπρα τοῦ Γεζῆ δὲν μᾶς ἐπισκέφθη ἀκόμη! Θεάμα! Καὶ ὅμως ζοῦμε! Αὐτὸ πρέπει νὰ ἐξετασθῆ, διότι ἀκριβῶς αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος τῆς ἀβελτηρίας μᾶς. Ἐφ' ὅσον βλέπομε, ὅτι παρ' ὅλην τὴν μεταξοενδεδυμένην ἀθλιότητα ἢ ὅποια μᾶς περιβάλλει κατορθώνουμε ἀκόμη νὰ ζοῦμε, ἔχομε τὸ δικαίωμα νὰ περιφρονούμε κάθε κίνδυνον τῆς ὑγείας μᾶς καὶ κάθε ἐπιδημία, ἢ ὁποία, ἀφοῦ ξεθυμῆναι ἐσ' ἄχιστα θύματα καὶ ἐξατμίζεται ὑπὸ τὸν ἥλιον τῆς Ἀττικῆς, μόλις κατορθώνεται νὰ μᾶς τρομάξῃ. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Περικλέους μέχρι σήμερα πολὺ λίγες φορές ἐπραγματοποιήσαν τὴν ἀπειλήν τους, αὐτῆς ἡ διάφορος ἐνώνησις ἐθρύνει, καίτοι μᾶς ἐπισκέπτονται ὑποχρεωτικώτατα κάθε χρόνον. Γιατί; ΓΚΡΑΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΔΟΥΜΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΓΚΩ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

— "Ω! βασιλεύ, μετά μεγίστης χαράς, ανέκραξεν ο Μωρεβέλ και επροχώρησε προς το μέρος, όπου εβρίσκετο το όπλον, που έφεραν εκείνην την ημέραν εις τόν βασιλέα.

— "Όχι αυτό, είπεν ο βασιλεύς, όχι αυτό. Το φυλάσσω δι' εμέ. Θα έχω αυτές τας ημέρας μεγάλο κυνήγι και έλπίζω πως θα μου χρειασθῆ. Από τα άλλα πάρε όποιο θέλεις.

Ο Μωρεβέλ πήρε ένα από την οπλοθήκην.

— Και τώρα ποιός είναι ο έχθρός, Μεγαλειότατε; ρώτησεν ο δολοφόνος.

— Μήπως γνωρίζω εγώ; απήντησεν ο Κάρολος, κατακεραυνοβολών τόν άθλιον με περιφρονητικόν βλέμμα.

— Θα έρωτήσω λοιπόν τόν Δούκα, επιθύρυσεν ο Μωρεβέλ.

Ο βασιλεύς ανύψωσε τούς ώμους.

— Μή τόν ρωτήσης. Ο δούξ δέν θα σου πῆ. Λέγονται τέτοια πράγματα; Έκείνοι που δέν επιθυμούν να κρεμαστούν τα μαντεύουν.

— Άλλ' επιτέλους, πώς θα τόν γνωρίσω;

— Σου είπα, ότι κάθε πρωί εις τας δέκα περνά' πρό τών παραθύρων του παλά.

— Άλλά περνούν πολλοί, από τα παράθυρα εκείνα. Αν ή 'Υ. Μεγαλειότης, ευηρεσείτο να μου ύποδειξη κανένα γνώρισμα.

— "Ω! αυτό είναι εύκολον. Άθριον π.χ. θα έχη ύπό μάλης ένα χαρτοφυλάκιον από κόκκινο μαροκινό.

— Άρκεϊ, Μεγαλειότατε.

— Έχεις, ακόμη τόν Ίπλον εκείνον, που σου χάρισεν ο Δεμουί και που έτρεχε τόσο καλά;

— Έχω ένα της Βαρβαρίας, από τούς ταχύτερους.

— Έννοια σου και δέν φοβούμαι για σένα. Είναι όμως καλόν να γνωρίζης, ότι το Μοναστήρι έχει και μία πόρτα από το όπισθεν μέρος.

— Ευχαριστώ, Μεγαλειότατε. Τώρα παρακαλείτε τόν θεόν για μένα.

— Άξιόλογα. Παρακάλεσε καλλίτερα τόν διάβολον, διότι μόνον έτσι με την προστασίαν του θα μπορέσης ν' αποφύγης την άγχόνην.

— Χαίρετε, Μεγαλειότατε.

— Χαίρε. Άλλ' ελισμόνησα, κύριε Μωρεβέλ. Μάθετε ότι, αν όπωσδήποτε δώσετε άφορμή να γίνη λόγος για σάς αύριο πρό της δεκάτης, ή αν άργότερα δέν δώσετε άφορμήν να μιλά όλος ο κόσμος δια το πρόσωπόν σας, ύπάρχει εις το Λούβρον μία σκοτεινή ύπόγειος είρκη, από εκείνας, που άμα εισέλθη κανείς είναι αδύνατον να έξέλθη.

Και ο Κάρολος άρχισε να σφυρίζη πάλι, ήσυχος, το προσφιές του τραγουδι.

Δ'.

Η εσπέρα της 24 Αυγούστου 1572.

Οί αναγνώσταί μας δέν λησμόνησαν, ότι σε προηγούμενο κεφάλαιον έγινε λόγος για κάποιον ευπατρίδην Δελαμόλ, τόν όποιον με άνυπομονησίαν περιέμε-

νεν ο Έρρίκος της Ναβάρρας. Ο ευπατρίδης αυτός, όπως είχεν ειπῆ ο ναύαρχος, εισήλθεν εις Παρισίους από την πόρταν του άγίου Μαρκέλλου το βράδυ της 24 Αυγούστου του 1572 και άφου έρριψεν ένα περιφρονητικώτατον βλέμμα εις τα πολυάρθριμα ξενοδοχεία, που έβλεπαν δεξιά και άριστερά, άφησε το άλόγόν του να προχωρή μέσα από τούς στενωπούς δρόμους προς το κέντρον της πόλεως. Επιτέλους έφθασεν εις το ξενοδοχείον του «Ωραίου Άστέρος».

— Νά, είπεν ο ευπατρίδης, ένα καλό ξενοδοχείο. Έτσι όπως φαίνεται, δείχνει πολύ έξυπνον τόν κύριόν του.

Άλλά την στιγμήν, που ο νεαρός ευπατρίδης μονολογούσε και' αυτών τόν τρόπον, κάποιος Ιππεύς εισήλθεν από την άλλην άκρην του δρόμου, δηλαδή από την όδόν του Άγίου Όνωρίου και έστάθη και αυτός έν έκστάσει εμπρός εις το έμβλημα του «Ωραίου Άστέρος».

Τό άλογο του ευπατρίδου ήτο λευκό Ισπανικό και ο αναβάτης του φορούσε μαύρο έπενδυτή, κοσμημένο με γαβάτας λίθους. Ο υπενδύτης του ήτο από βελούδον χρώματος ιώδους βαθέος. Ο άλλος Ιππεύς ήτο έντελώς ο αντίθετος του πρώτου. Τό χρώμα του προσώπου του ήτο έλαφρά ρόδινον, τό μουστάκι του χρώματος υπερύθρου και τά χείλη του λεπτά. Έπειδή οί δύο άνδρες μοιραίως είχαν συναντηθῆ έξω από την πόρταν του «Ωραίου Άστέρος», πρώτος άπέτεινε τόν λόγον ο τελευταίος:

— Αϊ! κύριε, είπε με την φρικώδη εκείνην προφοράν τών όρειών, δέν είμεθα εδώ κοντά εις το Λούβρον; Όπωσδήποτε, πιστεύω, πώς έχετε την ίδια μ' έμένα καλαιουησίαν. Κι' αυτό με κολακεύει πολύ, έξυρετε.

— Κύριε, απήντησεν ο άλλος, πιστεύω πως τό ξενοδοχείον αυτό είναι κοντά εις το Λούβρον. Και όμως βεβαιωθήτε, ότι δέν ξέρω ακόμη, αν θα έχω την τιμήν να είμαι της γνώμης σας. Σκέπτομαι.

— Όστε δέν άποφασίσατε ακόμη; Και όμως τό ξενοδοχείον είναι άρκετά έλκυστικόν. Άλλως τε πιθανόν κι' εγώ να παρεσύρθην από την παρουσίαν σας. Όμολογήσατε όμως, ότι ή εικών της επιγραφής του είναι πολύ θελκτική.

— Νά, αλήθεια. Άλλ' αυτό ακριβώς με κάνει να δυσπιστώ για την πραγματικότητα. Τό Παρίσι, όπως μου είπαν, είναι γεμάτο από άπαιτήσεις. Άπατάται δέ κανείς πολύ εύκολα από ένα καλοκαίωμένο έμβλημα, όπως επίσης και με κάθε άλλο καλό τρόπο.

(Η συνέχεια εις τό προσεχές)

Ι. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΙΣ

ΔΙΑΔΑΚΤΩΡ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ - ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Έπί 13 έτη έν Βερολίνη εκπαιδευθείς. Υψηλήτης επί τριετίαν έν τῷ Πανεπιστημίω Βερολίνου. Συνεργάτης τῷ Γυναικολογικῷ Περιουδιῷ Βερολίνου. Διευθυντής της Γυναικολογικῆς Κλινικῆς Πανεπιστημίου Βερολίνου επί πενταετίαν

8-11 π.μ. — 3-6 μ.μ. ΑΘΗΝΑΙ, ΖΗΝΩΝΟΣ 6*

* ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ *

ΓΡΑΜΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟ ΤΡΥΠΟΚΑΡΥΔΟ

ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Ορίστε, Κυρίες και Κύριοι περραστε να δῆτε τό Πανόραμα: θα δῆτε πάλι πράγματα, που θα φριξέτε.

ΑΚΟΥΤΕ εδώ, που γίνεται χαλασμός Κυρίου; Μιά βόμβα έπεσε από ένα Γερμανικό άεροπλάνο στη Μακεδονία κι' άνοιξε τη μύτη ενός χωρικού. Μωρέ, άκούστηκε ποτέ, στην πίστη σας, τέτοιος βαρβαρισμός; Δέν τόν είδε τάχατες αυτός ο Γερμανός από τα μισούρανα πώς ήταν Έλληνας; Μα για κοιτάζετε τώρα κι' απ' αυτή τη μεριά. Έδώ είναι ένα συμμαχικό ύποβρύχιο, που βομβαρδίζει την προκυμαία της Σμύρνης: μά δέν βγαίνει τίποτα, πώς ο κόσμος στην προκυμαία 90% είναι Έλληνικός. Νά, κι' ένα συμμαχικό άεροπλάνο, που για γούστο ρίχνει βόμβες στις Έλληνικές συνοικίες της Σμύρνης. Τώρα, κι' αν τουφεκίζονται, μερικοί Έλληνες χωρικοί στη Μακεδονία, ή αν στην Κέρκυρα Γάλλοι στρατιώτες σκοτώνουν τούς χωρικούς με τόν ύποκόπανο, ε, δέν πάει να πῆ και μεγάλα πράγματα... Δικά μας τά παιδιά.

ΑΥΤΟΣ, που μιλεί σαν στομαχολόγος, δέν είναι ο κ. Κλέαρχος. Ο Ραδοσλαύφ είναι και δίνει συνέντευξη στην «Ημερησία» της Βιέννης. Λέει δηλαδή, πώς ή Βουλγαρία έχει τόσο γερό στομάχι, ώστε μπορεί να κάνη την Ελλάδα μια μπουκιά, μόλις επέμβη. Και δέν είναι παράξενο, ξερετε. Τό ίδιο πῆγε να κάνη ή Βουλγαρία και στα 1913: μά επειδή έτσι έπαθε δυσπεψία, στο τέλος αναγκάστηκε να πάρη τόσο ριτινόλοδο, που μυροβόλησε όλος ο δρόμος από τό Σαλονικό ως στη Σόφια.

ΑΥΤΟΙ, που ξερογλύφονται εδώ πέρα, είναι κάτι κοπέλια και περιμένουν, λέει, τόν Έλληνισμό, για να κάνη, όσο υπάχει ακόμη ευκαιρία, την «τελευταία του χειρονομία». Ένα πράγμα όμως δέν μάς λένε: πώς την επιθυμούν αυτή τη χειρονομία, με τό ένα ή και με τό δυό χέρια;

ΕΔΩ βλέπετε ένα χαρτωμένο κορίτσι, που χύνεται άπάνω στον αστυάτρο να τόν βαρέση με τό κανάτι. Μη σας πέρασε πώς είναι καμμία σουφραζέττα; Κάθε άλλο. Καλέ φοιτήτρια είναι και μάλιστα της Ιατρικής και δέν έννοει, λέει, να μπλασθή, γιατί λέει, σαν γιάτραινα που είναι ή σκασμένη, δέν την πιάνει όχι εύλογιά, μά ούτε ψόφος: ήγουν δηλαδή έχει άνοσια. Μά μένα μου φαίνεται, μικρά παιδιά, πώς ο γιατρός είχε τό άδικο, που δέν κατάλαβε από πριν, ότι τό κορίτσι είχε άνοσια, για να λάβη τά μέτρα του. Ίσα-ίσα εδώ ήθελα εγώ τό γιατρό και την επιστήμη του.

ΚΟΙΤΑΞΕΤΕ τώρα και την τελευταία μας εικόνα. Έδώ είναι οί έφοπλιστές, με τόννομα, και κάνουνε συμβούλιο, πώς θα μπορέσουν να πάρουν για λογαριασμό τους όλα τά θεάτρα της Άθήνας και του Πειραιά και όλα τά Σιφιρ του Φαληρέα. Θρηνος και όδυρμός σιδόν κοσμάκη πάλι, που ένας Θεός τό ξέρει τί θα πληρώνη στο έξης για ένα εισιτήριο. Εισιτήρια, σου λένε οί άνθρωποι, στα βαπόρια, εισιτήρια και στα θεάτρα. Που πάει να πῆ, πώς και τά θεάτρα δική μας δουλειά είναι. Κι' έτσι δέν θα μπορούν και κάθε λίγο να μάς βρῆσουν στις επιθεώρησες οί άλιτήριοι οί θεατρίνοι.

Τρίγκ, τρίγκ, και... άρεβούάρ, παιδιά, για την άλλη βδομάδα.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Εις τόν κ. Γούναρη

Μέσο στη βιβλιοθήκη σου κοντεύεις να θαφτῆς και σαν παλιός σχολαστικός μιλείς για τη φουροτυνά σου. Ξηλώθηκες και δέν κυτῆς λιγάκι να ραφτῆς κι' άφρίνεις άλλους ράμματα να φτιάνουν για τη...γούνά σου.

Εις ένα όδοντοίατρόν

Την πόρτα σου κι' αν δῆ κανείς, ξεχνῶ τόν πόνο άκέρια κι' αν δῆ και την τανάλλια σου μαζί, τόν πιάνει τρέλλα. Όσσε Σαμράν αν ήσουνα, δέν θάχες τέτοια χέρια: πῆς για ένα δόντι και πετῆς όλόκληρη μασέλλα.

ΟΞΥΜΩΡΑ

— Να είσαι διδάσκαλος και να μη ξέρης να βάλης την ύπογραφή σου, παρά να ύπογράψης ο παπῆς του χωριού σου... δια τόν άγράμματον.

— Να προκαλῆς την κατάλυση της ανεξαρτησίας της πατρίδος σου κι' έπειτα να κόπτεσαι μη κροιολογήση τό Σύνταγμα.

— Να σου στερούν άλλοι τό ψωμί και συ να κραναγάζης «Κάτω ή Έλλάς», ή όποία σε συμμαζέψε και σου παρέσχεν ή δυστυχής ο,τι ήμπορούσε εκ του ύστερήματός της.

— Να συγγενεύης με την αιθιοπικήν φυλήν και να σε λένε... Γαλάτιαν.

ΤΣΙΜΠΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Γράφει στους έπίστρατους μία γραφή ο Μεσσίας:

«Ρε παιδιά, πιστέψατε, πώς θα μείνω άλόφυλος;

Πάνε πιά τά όνειρα της Μικράς Άσίας;

κι' άλλαξα τό φύλλο μου κι' έγεναι εισηγόφιλος.

Έλθετε: πάξ όμνιμπος: φέρνω την ειρήνη:

δεύτε καμαρώσατε τη λευκή σημαία μου.

Τώρα για τό Σύνταγμα πάνε οί τόσοι θρηνοι

κι' ουτ' εγώ θα κόπτομαι, ουτε κι' ή παρέα μου.

Τώρα, κι' αν οί Πρίγκηπες κάνουνε ταξείδια,

για σκοπούς άγνωριστους, δέν θα σκά στην έννοια μου

ουτε μέσο στον ύπνο μου θα με ζώνουν φειδια,

να ξεπνώ κι' άλύπητα να τραβῶ τά γένεια μου.

Τί τά θέτε; Ο άνθρωπος τά μωλιά του αν χάνη,

λίγο λίγο τούρχονται πάλι τάλιτήρια.

Κι' αν φωτογραφήθηκα με τόν Μπουλαχάνη,

τώφερε ή περιστασις με τό... πιεστήρια.

Δεύτε πάλι δώστε μου τά κλειδιά του Κράτους,

για να στρώση ο Κλέαρχος τράπεζαν Λουκούλειον:

και σεϊς πάρτε χάρισμα πέντε μου άποστράτους

μ' όλο τό Συμβούλιον».

Και του άπαντούν οί έπίστρατοι:

«Ός τώρα αν τη γλυτώσαμε,

για σε κανείς δέν σφάζεται ως κρητικόν κουράδιον:

κι' αυτά να τά πουλάς άλλο, Λευτέρη, και σε νοιώσαμε,

καθόσον, φσιν πονηράν, μεταβαλαιν ου ράδιον:

τουτέστι, κι' αν έγῆρασεσ και τό μαλλι σου τάλλαξες,

πάλι απ' τό φίλτρο, δυστυχώς, Λευτέρης καταστάλαξες».

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

«Ζητείται ψάλτης καλλίφωνος, γνωρίζων και θεωρητικώς την βυζαντινήν μουσικήν, δια τινά τών πλησιοχώρων Ιερών ναών».

Σ. Σ. Ε. Συνιστάμεν εις τούς ενδιαφερομένους ν' άποσταθούν προς την Άδελφότητα «Καρτερία». Τα μέλη της άπεδείχθησαν ως τά καλύτερότατα κατά τας διαδηλώσεις, όταν μάλιστα ύπόρχη και «ψαλτικός».

Μ Π Ε Ε Ε . . .

Είτ' ο Δήμαρχος: «Εγώ, μορές στη χώρα

και τόν Νείλο θα σάς φέρω με καρό».

Κι' όλοι έπήγαν και τόν ψήφισαν με τώρα,

όσοι έβέλασαν... βελάζουν για νερό.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ Δ . . . ΩΡΑ

— Ο κ. Ζυμβρακάκης άπηγόρευσε την ύποτιμήσιν της γυναικός. Κατά συνέπειαν και ή Ξάχαρη, πρωτεύον στοιχείον του ώραίου φύλου, τείνει προς ύπερτιμήσιν.

— Μεγίστη συγκίνησις εις τόν έν Ελλάδα θεατρικόν κόσμον. Η φιλανθρωπική προπαγάνδα προεκήρυξεν άμοιβήν 10,000 λιρών δι' όντινα ήθελε καταστρέψη... την Τριμήν του Γερμανού Σούδερμαν. Ο κ. Ζυμβρακάκης διαμαρτυρηθείς, λέγεται ότι θα παραιτηθῆ.

— Άπεσοβήθη ή παραιτήσις του Διευθυντού της Άστυνομίας. Τα... δράματα τιμῆς θ' άφεθῶν άνενόχλητα. Οί δέ πρωταγωνιστούντες εις αυτά... ύποκρίται θ' άνταμείβωνται, ίδρομένον προσεχώς παρασήμου Λεγεώνας της... τιμῆς.

— (Κρυπτογραφικόν). Αί έκλογικά προκηρξυεις τών Φιλελευθέρων, ως ήθέλησαν τινες να χαρακτηρίσουν αυτόχρομα ως πολέμων Ιαχάς, θα διανεμηθῶν έν μηνί Αύγουστου.

ΔΗΜΟΥ ΒΡΑΤΣΕΛΟΥ

Ο ΑΝΗΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Ἐπάνω ἐπερίμενε ὁ καπετάνιος μὲ τὸν πράκτορα, οἱ ὅποιοι τὰς ἐχαιρέτησαν εὐλαβῶς, ἐνθ' ὃ καμαρότος τῆς πρώτης, ἔπερνε τοὺς σάκκους τῶν καὶ τῆς μικρῆς βαλίτζης ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Γιακουμῆ, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν βοήθειαν ἐνὸς παιδιοῦ τοῦ καραβοῦ ἀνέβασε καὶ τὸ μπαούλο.

Ἡ κυρία Μαρκέτου μ' ἓνα βλέμμα ἐβεβαίωθη ὅτι αἱ ἀποσκευαὶ τῶν εἶναι ἐν τάξει καὶ τότε ἔδωκε τρεῖς δραχμὰς εἰς τὸν Γιακουμῆν, ὁ ὁποῖος ἔβγαλε τὸν μαλτέζικο, μὲ τὴν μεγάλη φρόντα, σκοῦφο του διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ:

— Καλὸ καταβόδι, κυρὰ ἀρχόντισσα, καὶ καλὲς ἀντάμωσες· εἶπεν ὁ ἀφελὴς βαρκάρης.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην μὴ ἄλλη βάρκα ἔφερε τὸ ταχυδρομεῖον. Ὁ πράκτωρ ἀπεχαιρέτησε τὰς δύο ἐπιβάτας καὶ ἐπέδησε μῆσα εἰς αὐτήν. Τότε ὁ καπετάνιος, μὲ τὸ χεῖρ ἐπάνω ἀπὸ τὰ φρούδια, ἐκύτταζε μὴπως φαίνεται ἄλλη βάρκα καὶ ἐτράβηξε ἓνα συρματόσχοινο. Τρία σφυρίγματα βαρεῖα ἐκῦθησαν ἀπὸ τὴν τομινέρα τοῦ «Αἰγαίου» πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ ὁ ἀντίλαλος τὰ ἐπολλαπλασίασε.

— Θέλετε νὰ περάσωμε σὴ γέφυρα; ἠρώτησεν ὁ καπετάνιος τὴν κυρίαν Μαρκέτου.

— Τί λέτε, θάχουμε φουρτούνα; ἠρώτησεν ἐκείνη.

— Ἐξὼ θάχουμε. Φρέσκοι, βλέπετε, ὁ καιρὸς, Γρέγο-Τραμουντάνα καὶ τὸ πειράζει τὸ μπουγάζι. Καλύτερα νὰ πλαγιαῖσете στὸ γιατάκι σας, ἂν σὰς πειράξῃ.

— Παναγιῶ μου· εἶπε.

— Πάμε καλύτερα, θεῖα, νὰ σὰς βοηθήσω νὰ πλαγιαῖσете τώρα, πρὶν μὰς βρῆῃ ἡ θαλασσοταραχὴ· εἶπεν ἡ Μίτσα.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἠκούσθη ὁ δούπος τῆς ἔλικος, ποῦ ἐδοκίμαζαν τὴν μηχανήν, γιὰ νὰ ζεστάνουν τοὺς σωλήνας καὶ τοὺς κυλίνδρους.

Κατέβηκαν κάτω εἰς τὴν θείον. Τὸ ἀχούρι αὐτὸ, τὸ ὁποῖον κατ' εὐφημισμὸν οἱ ραγιάδες — ρωμιοὶ τοῦ ἐλευθέρου Βασιλείου ὀνομάζουσαν πρώτην θείον. Ἀπὸ ἓνα στενὸν διάδρομον, ἔλεινα φωτιζόμενον, ἄθλια ἀερίζομενον, βρωμοκοποῦντα, ἔπερασαν μὲ τὸ μανδῆλι εἰς τὴν μύτη διὰ νὰ εὐρεθοῦν εἰς ἓνα διαμέρισμα, ὅχι καλλίτερον τοῦ διαδρόμου. Ἐνα μακρὸν τραπέζι μὲ δέκα ἔδρας ἐκατέρωθεν, ἐπάνω εἰς τὸ ὁποῖον ἐκοιμῶντο δύο ἐπιβάται. Εἰς τὸ βάθος τὸ «στρογγυλὸ» μὲ τοὺς μπερντέδες τραβηγμένους, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἀνεδίδοντο ἀναμῆ εἰς διαφόρους τόνους ροχαλητὰ καὶ δύο τρία ποδάκια. Ἐνα φῶς ἄθλιον, μὴ ἀτμοσφαῖρα μολυσμένη. Μία δυσσομία ἀπὸ τὰ ἀποχωρητήρια, ἀπὸ τὰ ζῶα ποῦ ἦτο φορτωμένοι τὸ ἀτμόπλοιο καὶ ἀπὸ τὸν ἐντὸς τοῦ διαμερίσματος συνωστισμὸν ἐπροκαλοῦσε ἀσφυξίαν.

Ἡ δύο γυναῖκες ἐσταμάτησαν μίαν στιγμὴν καὶ ἐκνττάχθησαν. Ἡ κυρία Μαρκέτου ἔβγαλε τότε ἀπὸ τὸ τσαντάκι τῆς ἓνα μπουκαλάκι μὲ βιολέττα καὶ εἰσέπνευσε ἄρωμα.

— Δώσέ μου τὸ μανδῆλι σου· εἶπεν εἰς τὴν Μίτσα.

— Ἐκεῖν ἐδῶκε τὸ μανδῆλι τῆς καὶ ἡ θεῖα τῆς τῆς ἔβαλε μυρωδιά.

— Εἶναι ἀδύνατον νὰ μείνωμ' ἐδῶ· εἶπεν ἡ Μίτσα εἰσπνεύουσα μὲ ὅλην τῆς τὴν δύναμιν. Θὰ πάθωμ' ἀσφυξία.

— Κι' ἂν ἔχωμε θάλασσα, τί θὰ γίνουμε; συνεπήρωσεν ἡ θεῖα τῆς.

Ἐστάθησαν ὀρθιες κοντὰ εἰς ἓνα ἐπιπλοῦν, ποῦ εἰς τὰ Ἐλληνικὰ ἀτμόπλοια κάνει χρέη μπουφῆ, σερβάντας, τουαλέττας καὶ γραφείου τῆς «καμαροτικῆς ὑπηρεσίας».

Ἐπάνω εἰς αὐτὸ, μαζῆ μὲ τὸν χρυσὸν καθρέπτην, τὴν σχετικὴν βοῦρτσαν τῶν μαλλίων, τὸ σπασμένο καλαμάρι, τὸ κουρελιασμένον τεῦχος τῆς «Illustration» τῆς 8 Μαΐου 1887, τὸ κουτί μὲ τὰ λουκούμα τῶν καμαρότων καὶ τὴν σχετικὴν πετσέταν τοῦ προσώπου, ὑπῆρχε καὶ ἓνα βιβλίον μὲ τὴν ἐπιγραφήν: «Βιβλίον παραπόνων τῶν κ.κ. ἐπιβατῶν».

Ἡ Μίτσα δὲν ἠμπόρεσε νὰ κρατηθῆ καὶ εἶπε γαλλιστὶ εἰς τὴν θεῖαν τῆς:

— Τί εἰρωνεῖα! Τὸ βιβλίον τῶν παραπόνων τοὺς ἔλειψε.

Ἐστάθησαν ἔτσι ἀρκετὴν ὥραν. Ἦκουσαν τὸν κρότον, ποῦ ἔκανε ἡ μίγνα καὶ ἠσθάνθησαν ἓνα κροασμὸν ἀπὸ τὴν ἀνά-

στασιν τῆς ἀγκύρας. Κάπου-κάπου διεκόπτετο ὁ κρότος.

— Βίρα! ἠκούετο, ποῦ ἔλεγε μία φωνή.

Τέλος ἐφάνηκεν ὁ καμαρότος.

— Σαλπάρουμε εἶπε.

Ἐπειτα ἔφριξε μίαν ματιὰ εἰς τὸ ρολοῖ του, διότι τὸ μεγάλο ρολοῖ τῆς πρώτης θέσεως, κατὰ τὰ συνειδημένα, ἦτο σταματημένο.

— Δεκάμισο — ἐμουρμούριζε — ... μὰ ὥρα πῆς... γιὰ τὴν Πάρο... μὰ ὥρα νὰ κάσωμε στὸν ἀτμό... ἐνδεκάμισο καὶ τρεῖς... ξημερώματα θάμαστε στὴν Σύρα.

Ἡ κυρία Μαρκέτου διέκοψε εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τοὺς λοξοδρομικοὺς ὑπολογισμοὺς του.

— Δὲν μοῦ λές, σὲ παρακαλῶ, τοῦ εἶπε, ποῦ θὰ μὰς βάλῃς νὰ ἡσυχάσωμε;

— Μάλιστα κυρία. Ἀμέσως.

Καὶ ἀργὰ-ἀργὰ ἔβγαλε τὸ σημειωματάριόν του καὶ ἤρχισεν νὰ ὑπολογίζῃ τὰ «ἔξτρα» ποῦ εἶχε δώσει εἰς τοὺς διαφόρους ἐπιβάτας.

Ἡ Μίτσα τότε ἔχασε τὴν ὑπομονήν.

— Μὰ δὲν μὰς λές, χριστιανέ μου, τώρα θὰ κάνῃς τοὺς λογαριασμοὺς σου;

Ὁ καμαρότος ἔβαλε στὴν τσέπη τὸ σημειωματάριον καὶ κάτι ἐμουρμούρισε, ἀναμένον διαταγὰς.

— Σὲ ρωτήσαμε ποῦ θὰ κοιμηθῶμε;

— Ἀμέσως, ἀμέσως, ὄριστε κυρίες.

Ἐπροχώρησε πρὸς ἓνα διαδρομίσκον, ἀκολουθούμενος ἀπὸ θεῖαν καὶ ἀνεψιὰν καὶ ἐστάθη ἀπ' ἐξὼ ἀπὸ μίαν καμπίνα.

— Θὰ σὰς βάλω ἐδῶ στὸν γυναικωνίτην. Ἐχει ὀκτὼ γιατάκια κι' ἔχω πέντε μῆσα.

Λέγοντας αὐτὰ ἀνοίξε τὴν πόρτα καὶ ἡ δύο γυναῖκες ἠσθάνθησαν, μὲ τὸ θέαμα ποῦ εἶδαν, τάσεις ἐμετοῦ. Πραγματικαὶ θέσεις, δηλαδὴ κρεβάτια, ὑπῆρχον μόνον τέσσαρα, καὶ δὲ ἄλλα τέσσαρα ἦσαν καναπέδες καὶ τραπέζια.

— Φρίκη! εἶπε ἡ Μίτσα. Μόνον γιὰ γουρουνία εἶνε ἐδῶ μῆσα.

Καὶ ἀλήθεια. Τὸ θέαμα ἦτον ἀπαίσιο. Δυὸ γρηγρὲς ξεμαλαιομένες, ἔλεινές ἀπὸ τὴν θαλασσοταραχὴ, ἀφοῦ εἶχαν ἔστροβόλησει, κατέκειντο εἰς τὸ δάπεδον ἀναίσθητες, ἀποκαμωμένες, ἐξηνητημένες. Καὶ μίαν ἄλλη μητέρα, εἰς μίαν κουκέτα, μὲ τὸ μικρὸ εἰς τὴν ἀγκαλιά.

Ἡ κυρία Μαρκέτου καὶ ἡ Μίτσα ὀπισθοχώρησαν καὶ ἔσπευσαν πρὸς τὴν σκάλα ὀρμεμαρῶν. Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἠσθάνθησαν ὅτι τὸ δάπεδον ἐξέφευγε ἀπὸ τὰ πόδια τῶν καὶ σὰν ἓνα χεῖρ ὑπερφυσικὸ νὰ τῆς ἐκολλοῦσε εἰς τὸ ξύλινον τοίχωμα τῆς σκάλας. Ἐἶχεν ἀρχίσει τὸ παρακύλισμα.

Ἐξερπουκάρισε τὸ Αἰγαῖον, στ' ἀνοιχτὰ.

Εὐτυχῶς καταβαίνει ὁ καπετάνιος ἐκείνην τὴν στιγμὴν, ἀφοῦ ἔβγαλε τὸ καράβι ἀπ' τὸ λιμάνι καὶ τὸν σκαντζάριος ὁ δεύτερος.

— Ἀγάντα! ἐφώνησε ὁ καπετάν Νικολὸς στὶς δύο κυρίες.

Ἀγάντ-ἀγάντα. Καὶ πηδήσας τὰ ὀλίγα σκαλοπάτια τῆς σκάλας τῆς ἄρπαξε ἀπὸ τὸ μπράσο.

Τὸ καράβι τώρα παρεκλύθη στὰ γερά. Στελλάδο ὅπως ἦτον, ἔπερνε τῆς θάλασσας στὴν ἀριστερὴν μᾶσκα τῆς πλώρης. Πλάφ! Καὶ ἔσκαζε τὸ κύμα στὴ μᾶσκα. Τόνοι νερὸ σηκωνονταν μισοῦρανα, ἡ πλώρη πετηώταν ψηλά, ἐπειτα τὸ νερὸ χανόταν ἀπὸ ἐμπρὸς καὶ γλιστροῦσε σύρριζε στὴν κοιλία του. Τὸ καράβι μπουκάρισε μὲ τὸν καμποῦνι μῆς τὸ ἄγριο νερὸ καὶ τὸ κύμα μπουκάρισε λυσσομένο καὶ σάφωνε πλώρα — πρῶμα τὴν κουβέρτα. [Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές]

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΟΔΟΝΤΟΪΑΤΡΕΙΟΝ

Κ. ΔΑΜΙΑΝΟΥ

ΙΑΤΡΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, ΔΙΠΛΩΜ. ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΕΙΔΙΚΟΥ ΤΩΝ ΠΑΘΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

9-12 καὶ 3-5 καθ' ἑκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ Πέμπτης μ.μ.

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΚΡΕΙΣΣΩΤΟΥ 6*

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ

ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ

K

Εἶνε γνωστὸν εἰς ὅλους μὲ πόσον δυσπιστίαν εἰς τὴν ἀρχὴν ἐδέχθη ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὴν νῦν Βασιλομήτορα ὡς Βασιλισσὰ του. Ἡ δυσπιστία αὐτὴ προήρχετο ἀπὸ τὸν φόβον τὸν ὁποῖον εἶχε προκαλέσει ἡ ἀνάμειξις τῆς Βασιλισσῆς Ἀμαλίας ἐνεργῶς εἰς τὴν πολιτικὴν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ εἰσηγήσεις προερχομένας ἐξῶθεν ἐκ μέρους τῶν μεγάλων Δυνάμεων φοβουμένων διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν μὴπως ἡ Βασιλισσα ἐπηρέασθαι διὰ τῆς πολιτικῆς τῆς τὴν Ἑλλάδα καὶ δημιουργήσῃ, ὡς Ρωσίσ, Ρωσοφιλον ρεῖμα. Ἄλλ' ὀλίγον χρόνον μετὰ τὴν καθόδον τῆς νέας Βασιλισσῆς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπέισθη, ὅτι ὅλοι οἱ φόβοι του καὶ ὅλαι αἱ ὑπόνοιαι ἦσαν ἐντελῶς ἀδικαιολόγητοι. Ἡ νέα Βασιλισσα ὄλην τὴν ζωὴν τῆς εἶχεν ἀφιερῶσθαι ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς εἰς τὸ «σπίτι» τῆς, εἰς τὰ «παιδιά τῆς» καὶ εἰς τὴν ἀνακούφισιν καὶ περιθάλψιν τῆς δυστυχίας εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς.

Ἐκεῖνο δὲ ποῦ ἐνεθουοῖσεν εὐθὺς ἀμέσως τὸν Ἑλληνικὸν λαόν, ὑπῆρξεν ἡ φανερά διαβεβαίωσις τῆς ἡ γεννήσεως τοῦ Διαδόχου ἦτο πλέον ζητήμα χρόνου. Ὅσοι φορὲς ἔβγαλε ἡ Βασιλισσα εἰς περιπατοὺς διπλῆ σειρά ἐσηματίζετο. Ἐπειδὴ δὲ συχνότατα οἱ βασιλικοὶ περιπατοὶ ἐγίνοντο πρὸς τὸν Βοτανικὸν κήπον «αἱ ἐκλεκτότεραι νεάνιδες τῶν Ἀθηνῶν» — ὅπως γράφει σύγχρονος χρονογράφος — ἔσπευδαν πρὸς τὰ ἐκεῖ διὰ νὰ προσφέρουν ἄνθη εἰς τὴν Βασιλισσάν καὶ νὰ τῆς εὐχρηστοῦν τὴν «Καλὴν Λευθερίαν».

Ἡ ποίησις εἶχεν ἀσχοληθῆ μὲ τὸν Διάδοχον πρὶν γεννηθῆ. Ἡ ποίησις ἄλλως τε, εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς τῆς ἀνθρωπότητος ὑπῆρξε προφητεία.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκυκλοφόρησε τότε καὶ ἄλλο ποίημα, ὁ ποιητὴς τοῦ ὁποῖου δὲν ἀπεκαλύφθη τότε καὶ τὸ ὁποῖον ἀνῆκει εἰς ἀνεκτίμητον χειρόγραφον ἱστορικῶν στοιχείων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τοῦ κ. Δημητρίου Καμπούρογλου.

Τὸ ποίημα αὐτὸ ἔχει ὡς ἐξῆς:

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΣ ΠΑΙΔΙΚΗΝ ΗΑΙΚΙΑΝ

Κοιμάται γλυκοβύζαστο, μανῆς αὐγῆς λουλοῦδι δροσῶτο βασιλόπουλο, στὴν ἀργυρῆ του κοίνα, Καὶ τῆς γλυκείας μαννούλας του τὸ χαμογέλιο πίνει· τοῦ στέλνει ἡ Ὅσα τὴ δροσιά, ὁ Ὀλυμπος τὰ νεῖατα κι' ἓνα πουλάκι ὁ Βόσπορος νὰ τὸ καλημερήσῃ. Κοιμάται! καὶ στὴν κοίνα του ἡ Μοῖρα κατεβαίνουν, ἡ μὴ βασταί χροῦ στανρό, παλὰ κορόνα ἡ ἄλλη κι' ἡ τρίτη χαιρετίσματα καὶ δάκρυα ἀπ' τὰ ἔξανα! Τοῦ λέει ἡ πρόιτη: — Ἀνθισ, βασιλικὸ κλωνάρι, πάρε τοῦ Πίνδου τὴν κορφή, τὴ δύναμη τοῦ Ἐνρώα, τοῦ Μάρτη τὸ χαμόγελο καὶ τὸ ταξίδι ἀρχῆνα. Κι' ἡ δεύτερη: — Σὲ χαιρετίων ἡμέρες περασμένες, τοῦ Γένου τὸ παράνο, τῆς Ἐκκλησίας ὁ θεῖνος, ἡ νύχτα ἡ ἀτέλειωτη, τὰ βάσανα, ἡ ἐλπίδες,

τοῦ Κωνσταντίνου ὁ στεναγμὸς κι' ἡ μαῦρη του ἡ κορόνα! κι' ἡ τρίτη: — Ζώσον τὸ σπαθί, ποῦ ἡ μνήμη του σοῦ στέλνει τὸ ζήλευρον ὁ Ζαχαρίας, τὸ εὐχέθηκε ὁ Βλαζάβας καὶ σὲ δνεῖρό του τὸ βλεπεῖν ὁ Ρήγας νύχτα-μέρα πᾶρτο καὶ ζῶσε τὸ κορμὶ νὰ ξεστεγιάσῃ ὁ κόμομος. Ἐσκυψαν καὶ τὸ φίλησαν κι' ἡ τρεῖς ἀδερφομένες καὶ σὰν ἀγέρι ἐφύγανε, σὰν Ἰσκιος ἐχαθῆκαν.

Ποίημα, εἰς τὸ ὁποῖον ζωγραφίζονται καθαρὰ τὰ αἰσθηματὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, διὰ τὸν Διάδοχον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνικοῦ, πολὺ πρὶν γεννηθῆ.

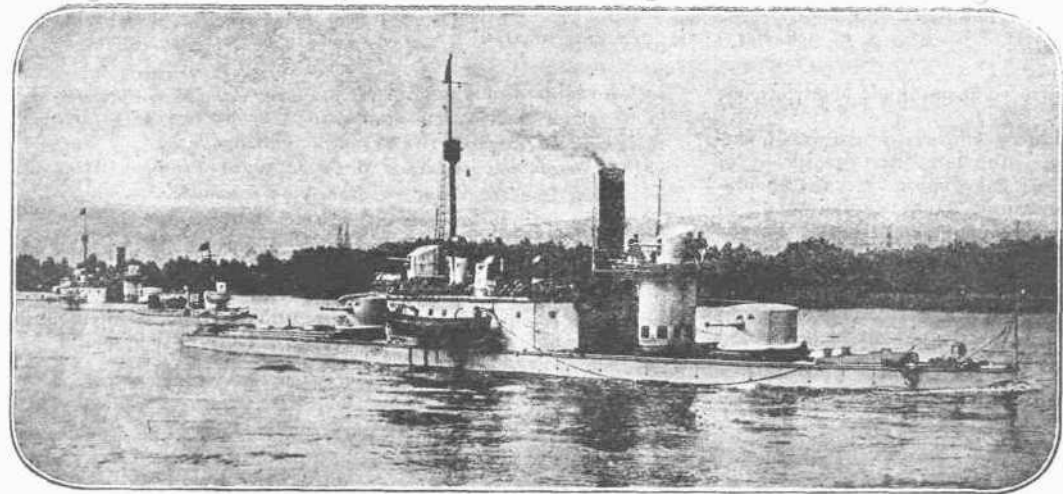
* ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ

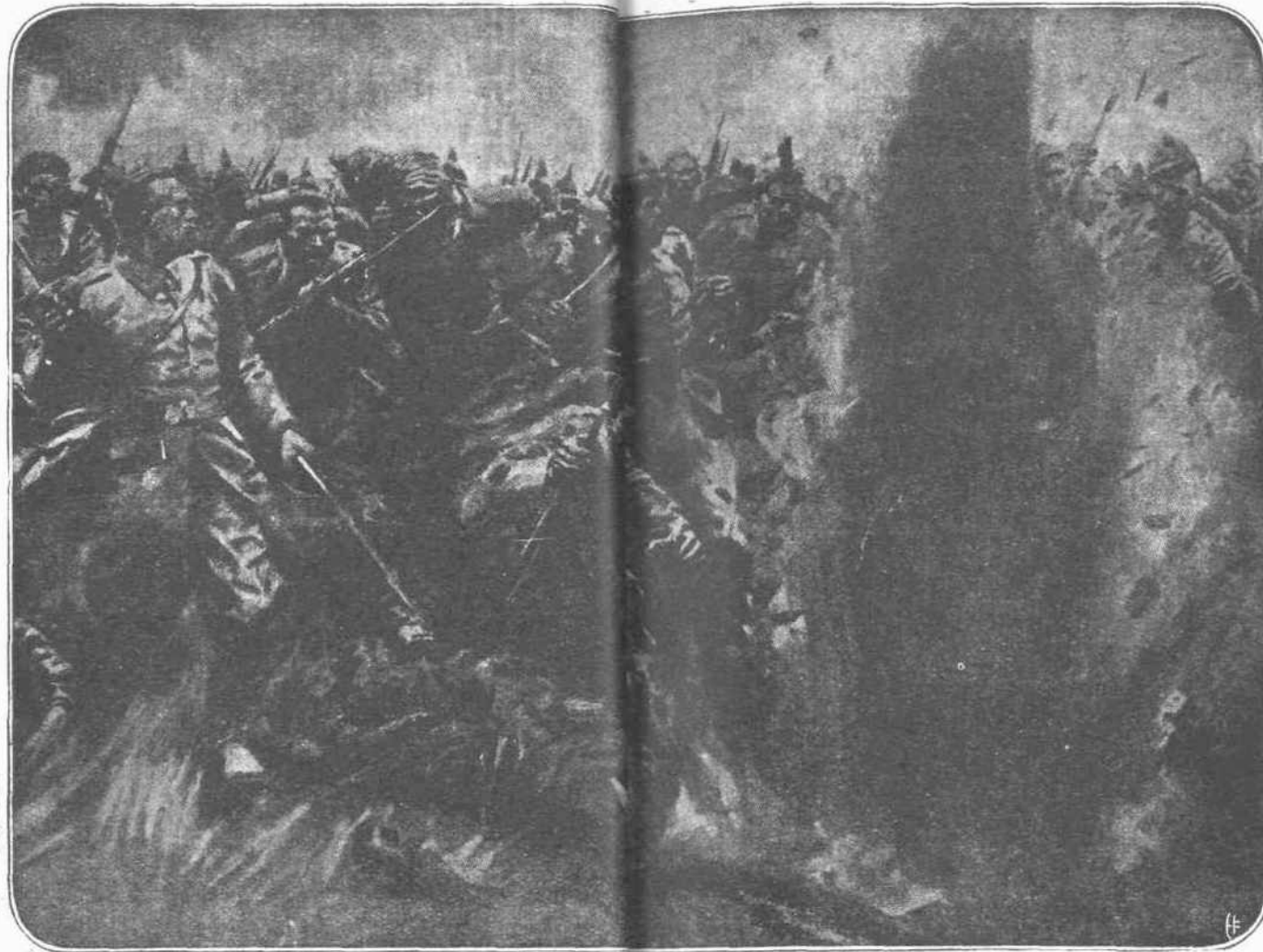
ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ.—'Από τὸ πρωὶ ἕως τὸ βράδυ οἱ Σύμμαχοι ὀλοένα μεταφέρουν πολεμφοῦδια, πυρομαχικά, τροφὰς, κονσέρβες. Οἱ δρόμοι τῆς Μακεδονικῆς πρωτευούσης συνταράσσονται διαρκῶς ἀπὸ τὴν διάβασιν ἐπάνω των ὄλων τῶν εἰδῶν τῶν ὀχημάτων, κατασφύτων ἀπὸ πολεμφοῦδια καὶ ζωοτροφίας.

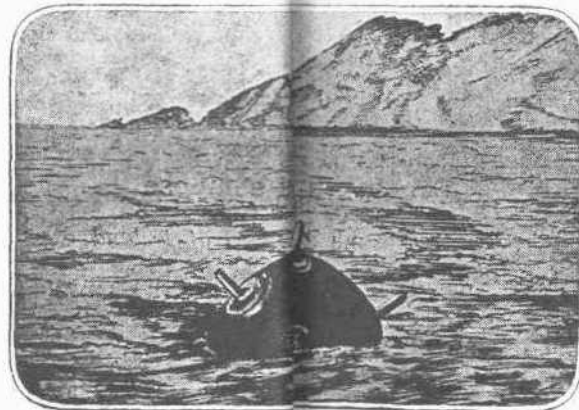
Οἱ ΡΩΣΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ.—'Επιτέλους ἔπειτα ἀπὸ τόσην οὐκίαν τὸ γεγονόςτος ἀπεβίβασθησαν προχθὲς εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν τὰ πρῶτα συντάγματα τὰ ἀποτελοῦντα τὸ πρῶτον τμήμα τοῦ ἀποστελλομένου ἐκ Γαλλίας εἰς τὴν Βαλκανικὴν Ρωσικοῦ στρατοῦ. Παρὰ τὸ πῆλιν Μπεσινιάδ, μέσα εἰς τὰς προχθέρους καταστροφάς τῶν συμμάχων, ἐποποθετήθησαν δι' ὀλίγας ἡμέρας, ἕως οὗ μεταφερθῶν εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν.

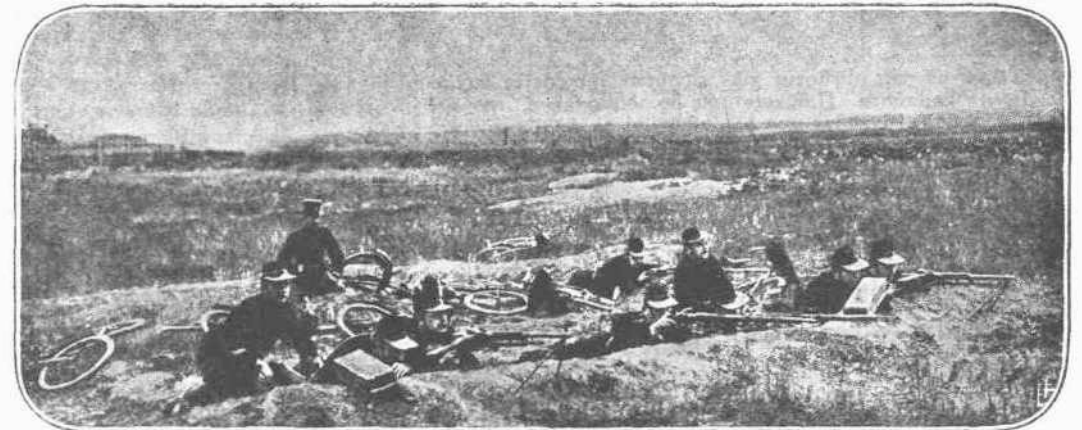
Ἡ ΑΜΥΝΑ ΤΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ.— Δὲν εἶναι μόνον ἡ ἄμυνα τῆς ξηρᾶς, ποὺ ἀπασχολεῖ τοὺς Αὐστριακοὺς εἰς τὸ Ρωσικὸν μέτωπον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἄμυνα τῶν τεραστίων ποταμῶν, οἱ ὅποιοι γενικῶς εἶναι πλωτοί. Εἰδικὰ ποταμόπλοια ἔχουν ἐξοπλιστῆ καὶ μεταβλητῆ εἰς τελείας κανονιοφόρους, τὰ ὅποια ἐκτελοῦν ἀνεγκυνητικὰ καὶ ἐπιθετικὰ χρέη, ὡς αἱ συμμορίαι τῶν ἀντιτορπιλικῶν εἰς τὰς ἀνοικτὰς θαλάσσεις.

Ἡ ΕΦΘΑΣ.— Μία ἀπὸ τὰς πλέον λυσσαλέας ἐπιθέσεις τῶν Γερμανῶν ἐναντιῶν μετώπων, ἡ ὁποία ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν κυρίαν διπλῆς (σειρᾶς) χαρακωμάτων Γαλλικῶν ἀπὸ τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα. Ἡ μάχη ἤρριξε μὲ ἔξοδον τῶν Γερμανῶν ἐκ τῶν χαρακωμάτων των καὶ λυσσαλέαν ἐπίθεσιν, τὴν ὁποίαν κατέστη ἀδύνατον νὰ ἀναχαιτίσῃ ἡ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια Γαλλικοῦ πυροβολικοῦ. Αἱ σκορπιζόμεναι εἰς τὰς Γερμανικὰς τάξεις ὀβίδες ἀνεξωπύρουν ἐπὶ μάλλον τὴν ὀμνρὰ θάρρος τῶν πολεμιστῶν τοῦ Κάιζερ.

Αἱ ΝΑΡΚΑΙ.— Εἰς τὰς ἀκτῆς τοῦ αἰθίου θαλάσσης οἱ Ἄγγλοι ἔχουν σκορπισεῖ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ πλεούσας, πρὸς ἀπόκρουσιν τῶν ἐπιθέσεων τοῦ Γερμανικοῦ Στόλου, πλοῦσαι νάρκαι, ἐπιπλέοντι καὶ παρασύρονται ὑπὸ τοῦ ρεύματος, μία πρόσκρουσις αὐτῶν ἐπὶ ἄλλου σώματος διὰ νὰ σπᾶσθῇ τῆς σφαιρας αὐτῶν σωληνῶν καὶ ἡ ἤλεκτρον καὶ νὰ ἐκτραγοῦν.

ΚΑΙ Οἱ ΒΕΛΓΟΙ.— Μαζὶ μὲ τοὺς Ἄγγλους πολεμοῦν εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον καὶ οἱ ἐναπομένοντες Ἰακόμη-Βέλγοι στρατιῶται, μὲ τὴν ματαίαν ἐλπίδα νὰ ἀνακτήσουν τὴν ἀπωλεσθεῖσαν πατρίδα των. Ἄλλ' εἶναι τόσοι ὀλίγοι καὶ ἐκείνοι ποὺ τοὺς ὑποστηρίζουν, μειονοψηφοῦν τόσο ἀνέναντι τῶν ἀντιτάκων των, ὥστε νὰ ἐννοοῦν καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οὗτοι ὁ ἀγὼν των εἶναι μάταιος.

ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΙΑΝ *

Οἱ Σέρβοι.— Ἀναδιοργανωθέντες εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ἀπὸ τοὺς Γάλλους οἱ Σέρβοι, ἐπέβησαν εἰς τὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα διὰ νὰ πολεμήσουν τὸν ἐχθρὸν, ὁ ὁποῖος καταπατεῖ τὸ πατριὸν τους ἔδαφος. Ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ ταχύσκαπα καὶ τὰ χαρακώματα οἱ πολεμιστὰι τοῦ γηραιοῦ Βασιλέως Πέτρου προσπαθοῦν νὰ ἐνεργήσουν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἀντιμετώπου των ἐχθροῦ. Ἄλλ' ἡ ἐπίθεσις ἀποτυγχάνει. Καὶ διὰ τὴν ἀποφυγὴν δυσχερῶσαν συνεκπιῶν ἐφρύτερας σημασίας διατάσσονται ἀπὸ τὸν στρατηγὸν Σαρζιγὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὰς θέσεις των καὶ νὰ ὑποχωρήσουν εἰς τὰς πρῶτας γραμμάς.

Οἱ Γερμανοί.— Ἀνεξάντλητοι πάντοτε οἱ Γερμανοὶ εἰς τὴν ἐπιπέδῳ λευσιν τῶν καταλήλων περιστάσεων καὶ τῶν ἐννοικῶν ἐνδομῶν. Θαυμάσατε πάλιν τοὺς Οὐλάνους μέσα εἰς τὸ σκότος καὶ τὴν τρέψαν τῆς βροχῆς νυκτός, ποὺ προχωροῦν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν Γάλλου χωρικοῦ, συλληφθέντος αἰχμαλώτου, πρὸς συνάντησιν τῶν Γαλλικῶν θέσεων.

Τό χρονικό της Μόδας.

Σιγά-σιγά άρχισε να διαδίδεται εις τούς κύκλους των κοσμικών κυριών και των δεσποινίδων ή μόδα της άποκαλύψεως της κεφαλής. Δειλά-δειλά εις την άρχήν, ένεφανίσθησαν εις τά κέντρα κυρίες και δεσποινίδες κρατούσαι εις τά χέρια των τά έλαφρά καλοκαιρινά καπέλλα και άποκαλύπτουσαι εις τίς άρχές άνταύγειες της έσπέρας, ή εις την πλημύρα του χρυσοκόκκινου ήλεκτρικού φωτός, που ξεχύνεται από τά ηλεκτρικά λαμπριόνια της πλατείας του θεάτρου, ή των νυκτερινών κέντρων, κομώσεις της τελευταίας ύποδειξως του σιμοίου, με διάφορα ποιήματα. Πού και πού προήλθεν ή μόδα αυτή είναι άγνωστον μέχρι της στιγμής. Τό γεγονός είναι, ότι τώρα ή μόδα έχει προχωρήσει πολύ και έγινε άσπαστη από την πλειοψηφίαν των Ατθίδων. Τό ήμισυ των χαριτωμένων κατοίκων του Αστεως, άν όχι τό περισσότερον μέρος, φιγουράρουν έτσι εις τά θέατρα και εις τά κέντρα. Λέγεται μονάχα ότι ή νέα μόδα ένεσκήψεν εις την πρωτεύουσαν από την κοσμικήν Κηφισίαν. Τό πράγμα δε έπεξετάθη και εις τά μικρά κοριτσάκια, τά κεφαλάκια των όποιων πληρούσαν τά βάση ενός πολυκοιμημένου καπέλου και άφέθησαν έλεύθεροι να πλημμυρίζουν τούς ώμιους οι ποταμοί των ξανθιών και καστανών μαλλιών. Αί Ατθίδες τώρα φροντίζουν να κτενίζονται με προσοχήν και επιμέλειαν και καταναλίσκουν ώρες ολόκληρες εμπρός εις τόν καθρέπτην της κουαφίζ των, εις τά δάκτυλα της όποιας έχουν εμπιστευθή την έπιτυχιάν της κομμώσεώς των. Η άποκαλύψις της κεφαλής, άν την πούμε έτσι, κατά τούς κανόνες που έθεσίοθησαν άμέσως άμέσως μαζί με την εμφάνισιν της νέας μόδας, επιτρέπεται μόνον τας έσπερινάς και νυκτερινάς ώρας και τότε προκειμένου να πάτε εις τό θέατρον, ή απλώς να βγητε σε κανένα κέντρον. Τό πρωί και τό απόγευμα και όταν πηγαίνετε σε επισκέψεις, τό καπέλο είναι άπαραίτητο και έπ' ούδενι λόγφ επιτρέπεται να βγη από την κεφαλήν.

LA MONDAINE

Διά τά εξανθήματα.

Μετά πυρετόν, ή έπειτα από συνάχι, εμφανίζονται μικρά εξανθήματα εις διάφορα μέρη του σώματος ως δοθηνάρια. Τά εξανθήματα αυτά ήμπορούνε κάλλιστα να καταπολεμησθε με τό εξής φάρμακον, τό όποιον είναι πολύ άποτελεσματικόν:

Dermatol 3 gram.
Vaseline 15

Πλύνετε μ' αυτό προσεκτικά τά μέρη του σώματος που έχουν τά εξανθήματα.

Κοτόπουλα Κροκέτες.

Ανάψετε μέσα σε μιά κασαρόλα ένα καλό κομμάτι βούτυρο προσθέτετε μαιντανό και άν θέλετε κομμένα μαιντάρια 2 κουταλιές άλεύρι, άλάτι πιπέρι και μωσοκαράυδο, τά άφίρνετε να τσιγαρισθούν και τά βρέχετε με ζωμόν. Κόψετε κατόπιν τό κρέας τό πουλερικού, τό όποιον πρέπει να είνε ψημένον από την προηγουμένη ήμέραν, και βάζετε τά κομμάτια μέσα εις την σάλτσα τ' άφίρνετε να κρυώσουν και τά κάνετε βάλους, τούς όποιους τυλίγετε με τριμμένο ψωμί, τούς θέτετε μέσα σε κτυπημένα αυγά και εκ δευτέρου τούς τυλίγετε σε τριμμένο ψωμί. Τίς τηγανίζετε έπειτα, ώστε να λάβουν καλό χρώμα και τίς σερβίρετε με μιά γαρνιτούρα από τηγανισμένο μαιντανό.

Κομπόστα.

Τώρα με την άφθονία των φρούτων ήμπορείτε να τά κάνετε κομπόστα. Παίρνετε 100 δρ. δαμάσκηνα, 100 δρ. μήλα, 100 δρ. άχλάδια 100 δρ. νερό και 50 δρ. ζάχαρι και προσθέτετε τά άνάλογα κανέλλα και γαρύφαλα. Τά βάζετε να βράσουν χωρίς να δέσουν πολύ και έχετε μιά ώραιουάτη κομπόστα.

ΑΔΑΛΟΤΕ - ΤΩΡΑ

Ήταν καιρός που στη γλυκειά τη μαγεμένη τη ματιά σου, έλαμπε κάποιο μουσικό, κάποια λαχτάρα της καρδιάς σου.

Τώρα, κυττάζω μήπως βρω πάλι την ίδια την άχτίδα, μά ή βλέπω νέην άνοιξιά, να ορβούν κάθε μου έλπίδα.

Ναύπακτος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΔΕΡΗΣ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΟΥ

Υπάρχει μιά άσιατική παράδοσις παλαιά, κατά την όποιαν άφορμή του σεισμού, που συνταράσσει συχνά την γην και επιφέρει τόσας καταστροφάς, είναι τό εξής περιστατικόν:

Ένας πελώριος όφις, δάκνων την ούραν του, σχηματίζει τεράστιον δακτύλιον εις τό μέσον του άπειρου. Μέσα εις τόν κύκλον αυτόν απλούται, φρικώδης την όψιν, υπερμεγέθης χελώνη, επάνω εις την όποιαν στέκεται όγκώδης βούς. Ο βούς αυτός φέρει επάνω εις την ράχην του την υδρόγειον σφαίραν, την όποιαν φωτίζει ο Θεός, περιφέρων άκαταπαύστως και με την αυτήν πάντοτε φοράν γύρω από αυτήν, τόν μέγα και λαμπρόν αυτόν λαμπτήρα, τόν ήλιον.

Και έν όσω μόν ο βούς μένει ανενόχλητος από τά περι τό σύμπαν περιυπτάμενα ζωύφια και έντομα, βαδίζει τόν δρόμον που προδιεχάρσεν εις αυτόν ή Θεία πρόνοια. Αλλά όταν καμιά μύγα ή κανένας κώνωψ ταραξή την ήσυχίαν του ύποχθονίου άχθοφύρου, ο πελώριος βούς σείεται όλος για να άποδιώξη τόν ενόχλητικόν έθρόν. Εκ του γεγονότος αυτού ή γη, που εύρίσκεται εις τά νώτα του βούς, ύφίσταται δεινόν κλονισμόν, ο όποιος είναι αυτός ούτος ο σεισμός.

B. S. ΚΟΥΒΕΛΗΣ

ΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ

Όταν είναι μοναχοί στο σπίτι: γρίνιες, τσακωμοί, χτυπήματα' αυτός τάχει μ' αυτήν ή μύτη κι' αυτή μ' αυτούνο τό κρίματα.

Μά όταν μ' άλλους τύχη νάναι, (γιατί συχνά μαζί δε πάνε) σάν νειόπαντρωι κρουφομιλάνε!...

ΤΑΚΗΣ

ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΛΟΝΗ

Είναι ιστορικώς βεβαιωμένον, ότι αι διαφημισθείσαι ως έκτακτοι καλλοναί, ανεγνωρίσθησαν ως τοιαύται, ιδίως όταν υπερέβησαν τό τριακοστόν έτος της ηλικίας των. Η ώραία γυνή τότε θέλγει βαθύτερον και εμπνεές πάθος άκατανίκητον, όταν εισέρχεται εις την μέσην ηλικίαν. Διατί: Ας όμιλήσουν οι ψυχολόγοι και οι καλλιτέχναι.

Η ώραία Έλένη του Μενελάου ήτο 40 ετών, όταν άπήχθη από τόν έρωτόπληκτον εκ του κάλλους της Πάριν.

Η Ασπασία εις ηλικίαν 36 ετών εγόητευσε τόν Περικλέα' επί 40 ε' άλλα ετη κατόπιν κατέκτα δια του κάλλους αυτής.

Η Κλεοπάτρα ειχεν υπερβή τό τριακοστόν, όταν εξετράλανε τόν Αντώνιον, όστις επί δέκα συνεχή ετη έμεινε πιστός και άφωσιωμένος εις τά θέλητρόα της, ήτοι μέχρι του θανάτου της.

Η Λάμια, ή όποία ύπεδούλωσε τόν πολύν Δημήτριον τόν Πολιορκητήν, τρωθείσα εξ ίσου υπό σφοδρού πάθους, ώστε να τόν ακολουθήση αιχμάλωτον εις την αυλήν του Σελεύκου, ειχεν ήδη παρακάμψει τό τριακοστόν, όταν τόν κατέκτησε δια του εκπάγλου κάλλους της.

Η Λιβία κατέκτησε τόν αυτοκράτορα Αύγουστον έν ηλικία 33 ετών.

Η Αρτεμις του Ποαιέ ήτο 48 ετών, όταν ενέπνευσε παράφορον και σφοδρόν έρωτα εις τόν κατά 20 έτα νεώτερον της Έρρίκον Β' της Γαλλίας, όστις την έλάτρευε μέχρι του θανάτου της.

Η Άννα ή Αδοριακή, ή σύζυγος του Λουδοβίκου ΙΓ', τεσσαρακοντούτις περίπου, έθεωρείτο ως ή ώραιότερα ήγεμονίς της Εύρώπης.

Η Νινόν Δελαγκλός και όταν ήτο ακόμη έβδομηκοντούτις και πλέον ενέπνευσε τόσην γοητείαν, ώστε πολλοί νεοί ήτύοκτόνησαν εξ άτυοχούς προς αυτήν έρωτος.

Η κυρία Μαιντενόν, μία από τας καλλονάς της εποχής της, ήτο 43 ετών, όταν την ήγάπησεν ο Λουδοβίκος ΙΔ', όστις και την ένυμφεύθη.

Η διάσημος Ρεκαμέ και ή δεσποινίς Μάρς έφθασαν εις την άκμήν της ώραιότητός των, όταν ήδη είχαν περάσει τά σαράντα.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Την περασμένην Πέμπτην έωρτάσθησαν πανηγυρικώς εις όλην την Ελλάδα τά γενέθλια της Α. Μ. του Βασιλέως και διετρανώθη ακόμη μίαν φοράν ή θερμή άγάπη και ή λατρεία του λαού προς τόν μέγαν Βασιλέα του. Δοξολογία έτελέσθησαν εις όλας τας πόλεις της Ελλάδος και εις τά μικρότερα ακόμη χωρία και εις όλην την έκτασιν, την όποιαν σκεπάζει ο έλληνικός γαλανός ουρανός και περιβρέχει ή έλληνική θάλασσα, άντηχησε μιά φωνή, όσάν να προέρχεται από ένα στόμα και έξερχομένη από τά βάθη της άώας και άγιής Έλληνικής ψυχής «Να μάς ζήσως, τρισένδοξε Βασιλέα». Εις τό κομψόν και απέριττον παρεκκλήσιον των Ανακτόρων του Τατοίου, τό όποιον μόνον διεσώθη από την καταστρεπτικήν πυρκαϊάν, έτελέσθη την πρωίαν της Πέμπτης, συγκεντρωμένης όλης της Βασιλικής Οικογενείας, ή επίσημος δοξολογία δια την επέτειον της γενέσεως του Άρχηγού της Συγκινητικά τηλεγραφήματα άπεστάλησαν από όλα τά μέρη της Ελλάδος προς τόν έορτάζοντα Στρατηλάτην, διατρανώντα, με την ευκαιρίαν των γενεθλίων Του, ακόμη μίαν φοράν την πίστιν, την άγάπην και την άφοσίωσιν του λαού Του.

*

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΣΤΑΔΙΟΝ

Με την ευκαιρίαν της επέτειου των γενεθλίων της Α. Μ. του Βασιλέως, οι πρόσκοποι των ομάδων της πρωτεύουσας υπό την ήγεσίαν των αρχηγών και ύπαρχηγών των, διοργάνωσαν εις τό Στάδιον δοξολογίαν. Οι νεαροί Έλληνόπαιδες οι σφριγηλοί και άκαίριοι, οι όποιοι θα άποτελέσουν την σιδηρέϊαν και ισχυράν μέλλουσαν Έλληνικήν γενεάν, απέπεμφαν εύχάς δια την μακροήμερευσιν του Άρχηγού της Ελλάδος, ο όποιος είναι και επίτιμος αρχηγός του Σωματός των.

*

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τό «Κουρέλι».—Εις τό θέατρον Κυβέλης εξηκολούθησε και καθ' όλην την λήξασαν έβδομάδα με την αυτήν πάντοτε έπιτυχιάν τό «Κουρέλι», εις τό όποιον ή κ. Κυβέλη διαπλάσσει ένα πρώτης τάξεως ρόλον. Η δύναμις της επιθεωρήσεως θα τό εξορίσει δυστυχώς από αύριον έναν κατωρθωθή να αναβιθασθί τό νέον «Πανόραμα του 1916», αλλά ή δύναμις της καλλιτέχνιδος κ. Κυβέλης και ή δύναμις του χρέματος του κ. Θεοδουρίδου θα στεγάσουν τό ωραίον αυτό έργον εις τό νέον θέατρον του Συντάγματος «Διονύσια», εις τό όποιον θα δοθή και ή νέα κωμωδία του συγγραφέως του «Κουρελιού», ή «Σκιά». Σημειωτέον ότι και εις τό Μιλάνον τό «Κουρέλι» ειχε μεγάλην έπιτυχιάν εκτελούμενον από την περίφημον Γκάλλι. Πρò έβδομάδος έωρτάσθη εκεί ή όγδοηκοστή συνεχής παράστασις, ως φαίνεται δε και εδώ την αυτήν σειράν παραστάσεων θα σημειώσθη.

Τό «Μελόδραμα».—Σήμερον πρόκειται να άνέλθη εις τό θεατρικόν της Κηφισιάς τό Έλληνικόν μελόδραμα κατόπιν επιμόνων παρακλησεων των εκεί παραθεριζόντων. Θα δώση τούς «Γάμους της Γιαννούλας» και την 2 πρᾶξιν του «Κουρέως της Σαβίλλης». Την όρχήστραν θα διευθύνει ο μαέστρος κ. Λαυράγκας.

Τά «Παναθήνια».—Ανακαινισθέντα τά «Παναθήνια» με νέα σειράν σκηνών, με τραγούδια του Γάλλου καλλιτέχνου Σταβίλ, με νέα τετράστιχα και ένα κωμικώτατον διάλογον δύο συζύγων συζητούντων δια τά ζητήματα της ήμέρας, προκαλούν από της παρελθούσης Παρασκευής πραγματικόν θρίαμβόν και πienes πρώτης τάξεως.

*

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Όπως κάθε Κυριακήν, έτσι και την παρελθούσαν, ή προσκοπική νεολαία υπό την ήγεσίαν του αρχηγού της εξέδραμεν έκτός των Αθηνών, προς έκτέλεσιν γυμνασίων. Ως τόπος άσκήσεων ειχεν ώρισθί δια την παρελθούσαν Κυριακήν τά ύψώματα του Αγίου Κοσμά, όπου έπρόκειτο να γίνη επίθεσις από Ξηράς και θαλάσσης. Οι νεαροί βλαστοί της μελλούσης Έλληνικής γενεάς συνεκεντρώθησαν εύθυμότατοι την 14^η μ. μ. εις τό Παλαιόν Φάληρον, κατόπιν δε της θεωρίας και της αναπτύξεως του προγράμματος των

άσκήσεων, ο κ. έφορος, άναγνώσας την ήμερησίαν διαταγήν διεδίδασε και τας εύχαριστίας της Α. Β. Υψηλότητος της πριγκηπίσσης Έλένης του Νικολάου προς τούς προσκόπους, οίτινες ως τιμητική φρουρά της Α. Μ. του Βασιλέως έλαβον μέρος εις την Φιλανθρωπικήν Αγοράν της Κηφισιάς, ήτις έγένετο υπό την Υψηλήν προστασίαν της Α. Β. Υψηλότητος. Κατόπιν, δοθέντος του προτάγματος, ανεχώρησαν την 5^{ην} απογευματινήν υπό τούς αρχηγούς κ. κ. Καρατζάν, Ίγγλέσσην, Γεωργαντόπουλον και Μπέλευ και τούς ύπαρχηγούς Βισσώρην και Διαλησιμάν. Πριν φθάσουν εις τό ώρισθέν πεδίον, έχωρίσθησαν εις τρεις φάλαγγας, την πρώτην υπό τόν έννομοτάχην Οίκονομάχην ως άριστεράν πτέρυγα, την δευτέραν υπό τόν αρχηγόν Βισσώρην ως δεξιάν πτέρυγα και ως κέντρον παρατάξεως την 16^{ην} ομάδα υπό τόν αρχηγόν Γεωργαντόπουλον. Η τρίτη ομάδα των ναυτοπροσκόπων επέβιβάσθη μεγάλης λέμβου, προκειμένου να επιτερίρη την από θαλάσσης επίθεσιν. Η εξέλιξις της ψευδομάχης, τρηθέντων αστηρώς όλων των τύπων μιάς τοιαύτης στρατιωτικής τακτικής, επέτυχε πλήρως, αποτυχούσης της επίθεσεως. Οι άμυνόμενοι συνέλαβον αιχμαλώτους τούς από θαλάσσης επιτεθέντας, έκμηδενίσαντες και πάσαν προσπάθειαν την αντιπάλων των προς κύκλωσιν. Η χαρά των νικητών ήτο άπερίγραπτος, εκδηλουμένη δια ζητωκραυγών και σαλπισμάτων. Επηκολούθησε συστάσις, κατόπιν του όποιου ή 16^η ομάδα κατά διαταγήν του κ. Έφορου έψαλλε τόν «Άητόν», τό «Καλός τόν καπετάνιο μας» του κ. Σαμαρά και τό θούριον «Προς τόν Βασιλέα», άπαντα διδαχθέντα υπό τού ύπενωμοτάχου της 16^{ης} ομάδος Χρ. Χριστοδούλου. Την 9^{ην} ακριβώς ανεχώρησαν από τόν Άγιον Κοσμά, επανερχόμενοι εις Παλαιόν Φάληρον, ψάλλοντες καθ' όδον έθνικά τραγούδια. Εις τόν σταθμόν του Τροχιδρόμου Παλαιού Φαλήρου διελύθησαν και ούτω έτελείωσεν ή άσκησις, ή τόσον άνδρίζουσα την ψυχήν και τό σώμα των νεαρών προσκόπων, των μελλόντων δαφνηφόρων στρατιωτών.

ΕΝΑΣ ΠΡΟΣΚΟΠΟΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Αί μουσικαί συναυλαί, που ετη τώρα άποτελοϋσαν την έντρούφησιν της χειμερινής εποχής, έπεξετάθησαν έφέτος και κατά τό θέρος. Ο κόσμος, που παραθερίζει εις τά προάστεια καθ' έκάστην σχεδόν συγκεντρώνεται δια ν' άκούσθι έκλεκτήν μουσικήν από τούς γνωστοτέρους καλλιτέχνας των ήχων. Εις την Κηφισίαν, εις τό Φάληρον, εις τό Χαλάνδρι, εις τας Σπείτας διοργανούνται μικραί συναυλαί, άποδεικνύουσαι, ότι τό μουσικόν αίσθημα εξαπλώθη εις την κοινωνίαν μας εις άξιωσημέιων βαθμόν.

—Εις τό Φάληρον έτοιμάζεται μουσική έορτή επάνω εις την εξέδραν, εις την όποιαν θα δοθή λαϊκός χαρακτήρ.

—Την Πέμπτην εις τό Ν. Φάληρον έδόθη ή συναυλία του βαρυτόνου του Ρουμανικού Βασιλικού Θεάτρου κ. Θεοδωρέσκου με πλήρη την όρχήστραν του Μουσικού Θεάσου υπό την διευθυσιν του κ. Βαλτεσιώτη.

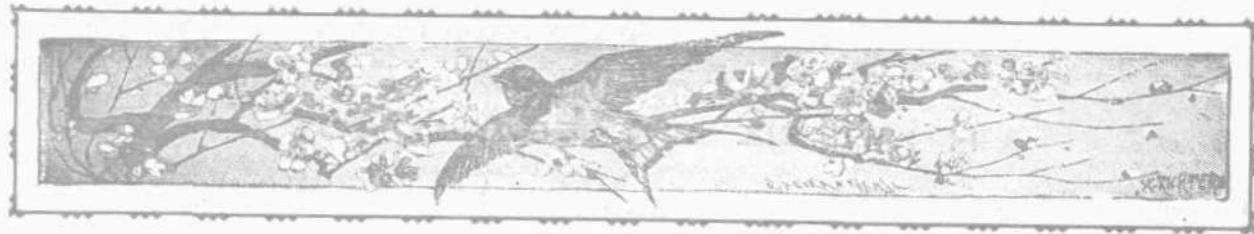
—Εις «Ν. Ξενοδοχείον» του Ν. Φαλήρου έδόθη ή συναυλία του κ. Ευσταθίου—Λουκούδη, με συμμετοχήν του κ. Μητροπούλου και της Άδος Καίσαρη. Την συναυλίαν παρηκολούθησεν άρκετόν πλήθος τό όποιον έχειροκρότησεν επανειλημμένως τούς νεαρούς καλλιτέχνας.

ΝΕΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ

ΕΝ ΤΩ ΗΛΕΚΤΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΩ

Χ. ΠΡΑΠΟΠΟΥΛΟΥ Τ. ΥΦΗΓΗΤΟΥ

Θεραπεύονται τά νευρικά νοσήματα. Η έπιληψία (σεληνιασμός) ειδικώς, άποτελέσματα θαυμασία 12 ετών. Κέκτηται τό τελειότερον Ηλεκτροθεραπευτήριον της Ανατολής δια την θεράπειαν της Αρτηριοσκληρώσεως, Αρθρίτιδος κλπ. και τό τελειότερον σύστημα Ακτινών Ραϊνγκεν.—Οδός Πειραιώς 10. Της άνακνήτης και έκπαρηματώσεως Ιδία δλωσ θεράπεια με εκπληκτικά άποτελέσματα.

ΑΝΤ. ΤΣΕΧΩΦ

ΤΟ ΠΑΡΑΣΗΜΟ

— ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ —

Ο καθηγητής της προπαρασκευαστικής στρατιωτικής σχολής Λεών Πιστακώφ κατοικούσε πλάι στο συναδέλφου του Λεδεντσώφ. Το πρωί εκείνο της πρωτοχρονιάς ο Πιστακώφ έπεσε κέφθη τον φίλον του Λεδεντσώφ.

— Άκουσε να σου πω περί τίνος πρόκειται, Νίκο, του έπαινε, έπειτα από τα συνήθιστα συγχαρητήρια. Δεν θα έπαιρνα την απόφασί να σ' ένοχλήσω, αν δεν ήτανε απολυτή ανάγκη. Παραχώρησέ μου, σε παρακαλώ, καυμένη, για σήμερα το παρασχημό σου. Μ' έχουν, ξέρεις, προσκαλεσμένο να γευματίσω σήμερα στο εμπόρου Σπίτασκην. Τόν ξέρεις τί παληάνθρωπος είναι. Του άρέσουν πάρα πολύ τα παράσχημα και έχει την ιδέα πώς, όποιος δεν έχει στο λαϊμό ή στην κουμπότρυπα παράσχημο, είναι χαμένος άνθρωπος. Έπειτα έχει και δυό κόρες. Η Άναστασία, ξέρεις, και η Ζήνα... Σου το λέγω αυτό σαν φίλος... με καταλαβαίνεις. Δωιέ μου το, λοιπόν, κάνε μου αυτή τη χέρι!

Με το μάτι στην πόρτα διαρκώς, κομπιαζοντας και κοκκινίζοντας τελείωσε το μονόλογό του, που ποιος ξέρει πόσες ώρες πρωτίστρα τόν σκεδίαζε. Ο φίλος του, ο λογαγός, θύμωσε, τόν έβρισε, αλλά τόν σταυρό του τόν έδωσε.

Στις δυό μεταμεσημβριάν ο Πιστακώφ πήρε ένα άμαξι για να πάη εις του Σπίτασκην. Στο δρόμο συχνά άνοιγε την γούνά του και έριχνε ξεσταστικές ματιές στο στήθος του, όπου άνεπαύετο το παράσχημο.

— Καταντή, βρέ άδελφέ, να σέβασαι περισσότερο τόν έαυτό σου μ' αυτό, έλεγε. Ένα μικρούλι τόσο άπ' πραγματάκι εκεί, που δεν κοστίζει παραπάνω από πέντε ρουβλια, να κάνη τόσο θόρυβο.

Όταν έφθασεν άνοιξε την γούνά του και σιγά-σιγά άρχισε να πληρώνη τόν άμαξι. Ο άμαξις, όπως του φάνηκε, άμα έδρε τις χρυσές ταινίες στους ώμους του, τα χρυσά κουμπιά και το παράσχημο του Λεδεντσώφ, επέτρωσε. Ο Πιστακώφ έδωσε με άυταρέσκεια και μπηκε στο σπίτι. Από τόν προθάλαμον, ένω έβγαζε την γούνά του, έβριζε μια ματιά μέσα εις την αίθουσα. Εκεί, γύρω από ένα μακρύ τραπέζι, καθότανε περίπου δεκαπέντε πρόσωπα και γευματίσανε. Άκουότανε δυνατή ή συνομιλία και ο κρότος των σκευών, που συνεχρόντο.

— Ποις κτύπησε το κουδούνι; ρώτησεν ο οικοδεσπότης. Μπα, ο κ. Πιστακώφ! Κοπιάστε! Άργήσατε λιγάκι μα δεν πειράζει. Μόλις καθίσχημ...

Ο Πιστακώφ προέτεινε το στήθος του και τρίβοντας τα χέρια μπηκε μέσα εις την αίθουσαν, όπου έπιδε κάτι φοβερό. Είς το τραπέζι, πλάι στην Ζήνα, καθότανε ο συναδέλφος του και καθηγητής της Γαλλικής Τραμπλάν. Νά δειξη το παράσχημο μπροστά στον Γάλλο, θά προκαλούσε σωρό από δυσάεστες ερωτήσεις, θά ντροπιάζότανε, θά μηδενίζότανε για πάντα πιά... Η πρώτη του σκέψις ήτανε να άποσπάση το παράσχημο από το στήθος του και να φύγη. Άλλά το καταραμένο ήτανε στερεά ραμμένο. Έτσι ή υποχώρησις ήτανε αδύνατη. Σκέπασε γλήγορα-γλήγορα το παράσχημο με το δεξιό χέρι, καμπούριασε, έκαμεν έναν άδέξιο χαιρετισμό και χωρίς να δώση σε κανένα το χέρι, έπεσε βαρύν σε μια κρέβλια, αντίκου άκριώς του Γάλλου.

— Πιούμενος θά είναι, σκέφθηκεν ο Σπίτασκην. Του έβαλαν εμπρός του ένα πιάτο με σούπα. Πήρε το κουτάλι με το άριστερό χέρι. Άλλ' έπειτα σκέφθηκε πώς είναι άπερεπές μεταξύ καλοαναθρεμμένων ανθρώπων να τρώγη κανείς με το άριστερό του χέρι δήλωσε πώς δεν θέλει να φάγη, γιατί είχε γευματίσει.

— Εγώ έφαγα πιά... μερσί, έψιθύρισε. Πέρασα να κίωω μια βίξια του θεού μου του παπα και με κράτησε να φάγω.

Η ψυχή του ήτανε πλημμυρισμένη από άγανάκτησι. Η σούπα ανέδρε μια όσμη πολύ όρεκτική και από το βραστό φάρι ύψουτο ένας μεθυστικός και γαργαλιστικός άχνός. Ο

καθηγητής δοκίμασε να έλευθερώση το δεξιό του χέρι και να σκεπαση το παράσχημο με τ' άριστερό. Άλλά δεν του έρχότανε βολικά.

— Θα το δούν... Και με το χέρι επάνω στο στήθος έτσι, θά με πάρουν πώς έτοιμάζουσε να τραγουδήτω. Άχ! Θεέ μου, άς τελειώση μια ώραν άρχήτερα αυτό το καταραμένο γεύμα. Εγώ, δεν πειράζει, τρώγω ύστερα στο ξενοδοχείο!

Έπειτα από το σεβρίσιμα του τρίτου φαγητού, έβριξεν ένα βλέμμα με το ένα μάτι στον Γάλλο. Ο Τραμπλάν, κάπως στενοχωρημένος, τόν κούταξε κι' εκείνος, και καθώς αυτός, δεν έτρωγε. Τα βλέμματά τους συναντήθηκαν και χαμήλωσαν πάλι επάνω στα κενά τους πιάτα.

— Το είδεν ο παληάνθρωπος, σκέφθηκε ο Πιστακώφ. Κι' αύριο θά πάγη να το πη του διευθυντού! Θα το γιομίση στον κόσμο, ο κουσκουσύρης.

Οι οικοδεσπότης και οι άλλοι προσκαλεσμένοι έφαγαν και το πέμπτο πιάτο.

Όταν έξαρνα ένας παχύν κύριος, με τριχωτούς ρώθωνα και χαμπαρωτή μύτη σηκώθηκε και έπαινε:

— Προτείνω να πιούμε ύπερ της άνηθρότητος των ώραίων κυριών, που βρίσκονται έδω.

Οι συνδαιτημόνες σηκώθηκαν θορυβώδως και πήραν τα ποτήρια τους. Ένα βροντώδες ευρύ άντηχησε σ' όλα τα δωμάτια. Αι κυρίες έμειδισαν φιλαρέσκως και συνέκρυσαν τα ποτήρια. Ο Πιστακώφ σηκώθηκε και πήρε το ποτήρι με το άριστερό του χέρι.

— Κύριε Πιστακώφ, λάβετε τόν κόπον να δώσετε το ποτήρι αυτό στην κυρία Άναστασίαν Τιμαφέγεφν, του έπαινε κάποιος κύριος. Και αναγκάσατέ την να το πιη έλο.

Αυτή την φορά ο Πιστακώφ, προς μεγίστην του φρίκην, έπρεπε να χρησιμοποιήση και το δεξιό του χέρι. Το παράσχημό του Στανισλάου, με την τσαλακωμένην ταινίαν είδεν επί τέλους το φώς και άπήστραφεν. Ο καθηγητής κιτρινωσε, έγύρισε το κεφάλι και δειλώς προσέβλεψε προς το μέρος του Γάλλου. Εκείνος τόν έβλεπε με μεγάλη έκπληξι και άπορία. Τα χείλη του μειδίουσαν πονηρά και στο πρόσωπό του ήτανε ζωγραφισμένη ή άμηχανία.

— Κύριε Τραμπλάν, του έπαινε έξαρνα ο οικοδεσπότης. Περνάτε εκεί αυτήν την μοποιλία;

Ο Τραμπλάν εξέτεινε δειλά-δειλά το δεξιό του χέρι, και ω εύτυχία! Ο Πιστακώφ διέκρινεν εις το στήθος του να λάμπη το παράσχημό της Άγίας Άννης! Όστε και ο Γάλλος είχε κάμει κατεργαρία. Ο Πιστακώφ γέλασεν από εύχαρίστησι και χαπλώθηκε τώρα, με προτεταμένο το στήθος του, στην καρέκλα. Δεν υπήρχε πιά καμμιά ανάγκη να κρύβη το παράσχημο. Είχαν πάθει και οι δυό το ίδιο πράγμα, ώστε καθε κίνδυνος προδοσίας και έξευτελισμού πέρασε.

— Ά!... ά!... μ... μ... μ... εγγόγγυσε ο Σπίτασκην, ιδών τόν σταυρόν εις το στήθος του καθηγητού.

— Μάλιστα, έπαινε ο Πιστακώφ. Είνε περίεργον πράγμα, κ. Τραμπλάν, να γίνουν φέτος τόσαι όλίγα προτάσεις παρασημοφορίας. Είμεθα τόσοι και δεν έπαρασημοφορήθησαν παρά σεις κι' εγώ μονάχη. Περιεργο πύγμα!

Ο Τραμπλάν εκίνησε φαιόρος το κεφάλι και προέταξε το άριστερό μέρος του στήθους του, που έκοσμείτο με το παράσχημο της Άγίας Άννης.

Μετά το γεύμα, ο Πιστακώφ γύριζεν όλα τα δωμάτια και έδειχνεν εις τας δεσποινίδας το παράσχημο. Ηθάνετο πιά άνακούφισι στην ψυχή του, αλλά και νυγμούς στο στομάχι.

— Άν ήξερα εγώ πώς θα συνέβαιναν έτσι, εκέπτετο ζηλοτύπως, βλέποντας τόν Τραμπλάν να συνδιζέγεται με τόν Σπίτασκην. Άν τώξερα θα έδωζα Βλαδίμηρον. Άχ, δεν μάντευσα ο βλάξι!..

Μονον αυτή ή σκέψις τόν έδασάνιζε. Διά τα λοιπά ήτο πολύ εύτυχής...

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ

(Συνέχεια από το προηγούμενον)

Ημέρα πλημμυρισμένη από το φώς του ήλιου ξημέρωσε μετά την νύκτα αυτήν, έπειτα δυό ημέρες άκόμη και δυό νύκτες, κατά το διάστημα των όποιων εις την θαλαμηγόν ή Σαβίνη έδοκίμασε την συκίνησιν και την ήδονήν του άγνωστου, που κρύβεται πίσω από το άπειρον. Το πρωί της τρίτης ήμέρας, ή Σαβίνη άνεβαίνει στο κατάστρωμα με την φυσιογνωμία κουρασμένη λίγο, μη έχουσα στα μάτια της πιά την έκστασι των προηγούμενων ήμερών.

Σαβίνη (προς τόν Πιλότο). — Ποιά είναι αυτή ή πόλις εκεί κάτω;

Ο Πιλότος. — Η Γένουα.

Σαβίνη (ένω του δίνει ένα χαρτονόμισμα). — Βρήτε μια πρόφασιν, πώς άναγκασθήκαμε να σταματήσομε εις το λιμάνι αυτό.

Έπειτα από μισή ώρα, ο Στανύ βλέπων ότι εισέρχονται εις τόν λιμένα άνεβαίνει προς συνάντησιν της Σαβίνης, που παρατηρεί με άνυπομονησια την άκτι.

Στανύ. — Θέλετε να βγητε έδω;

Σαβίνη. — Και να πάρω το τραίνο για τόν Νίς. Μηπως ή έμμορφότερες και μεγαλειότερες τρέλλες δεν έχουν κι' αυτές ένα τέλος;

Στανύ (πληγωμένος). — Θα σας συνοδεύσω.

Σαβίνη. — Ά δχι, σας ίκετεύω. Θα γίνη σκάνδαλο μεγάλο, που δεν θα μπορώ να το δικαιολογήσω.

Στανύ. — Θα γυρίσω γλήγορα να σας ξαναϊδω στη Νίς.

Σαβίνη. — Θα φύγω για την Άγγλία.

Στανύ (διαβάζων μέσα της την άδιαφορία των περιεργων και των άθυμωμένων έπιθυμιών). — Όστε, αντίο;

Σαβίνη (διστάζει λιγάκι, έπειτα άποτόμως του δίνει το χέρι τη στιγμή που ή θαλαμηγός ρίχνει την άγκυρα). — Ναι αντίο!...

Έπειτα από μια ώρα ο Στανύ βρίσκεται εις το Πόστ Ρεσταν του Ταχυδρομείου το άκόλουθον τηλεγράφημα του Ζασέν.

«Μη στενοχωριέσαι για την άπότομη διακοπή. Στην περίπτωση αυτή, έρχεται πάντοτε από την γυναίκα και προκύπτει από την άπάτην της. Όταν, το πυροτέχνημα της ήδύτητος σβύση μια φορά, ή γυναίκα, έμπνώρα, δεν βλέπει τίποτε άλλο πιά παρά τόν σκελετό του δνεϊρου της»...

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.—Η ΦΙΛΟΔΟΣΟΣ

Εις το σαλόνι της κ. Πορτιέ Ριγκώ, σαλόνι καριέριστ, άνθρωπον που πηγαίνουν εκεί, άναζητούνταν επιδράσεις ή έξασκουόντων. Η κ. Πορτιέ Ριγκώ καταβάλλει μεγάλας προσπάθειας διά να συγκρατη γύρω της την παληά δηήγυρι των φίλων. Και το κατορθώνει με την έμορφιάν της, που διατηρείται άκόμη. Ο σύζυγός της ήτο μια μεγάλη μηραμνόντης, που μπορούσε να τόν δδηγήση όπως ήθελε. Μετά το δείπνον ή κ. Ριγκώ περιέρχεται εις το σαλόνι τούς διαφόρους όμιλους, συνομιλούσα, ενδιαφερομένη για κάθε συνομιλιαν, όμιλούσα εις τούς ζωγράφους για τας εκθέσεις τους, εις τούς συγγραφείς για τα έργα τους, εις τούς πολιτικούς για την Βουλήν και τας άγορεύσεις των. Δεν άφίνει κανένα που να μη του άποστείνη την όμιλίαν και να του πη μια λέξη για τας άσχολίας του και τα πράγματα που τόν ενδιαφέρουν. Έτσι περνά από κοντά του Ζασέν και του Στανύ—του τελευταίου αυτού έκαμει τελευταία την γνωριμιανκαί ενδιαφέρθη πολύ για την μεγάλην του περιουσιαν και τόν φωτιστόφανον της διανοητικής του άξιας και των περιπετειών, που άπέκτησε τώρα τελευταία.

Ζασέν (δεικνύων την κυρίαν Πορτιέ-Ριγκώ, που τούς άφίνει με μια ώραία κοκέτικη κίνησι). — Λοιπόν φιλαράκο δεν λές τίποτε; Αί έντυπώσεις σου; Δεν σοδ λείει τίποτε ή κυρία;

Στανύ. — Θα μου πη περισσότερα, γιατί είναι χαρκακτής, που μου φαίνεται πολύ γλυκός. Άλλά, ξέρετε, κ. καθηγητά, με τις τρεις δοκιμές που σας όφείλω, — και για τις όποτες δεν λυπομαι καθόλου— την Λιάναν, την Άντουανέτταν και την Σαβίνην, μέσα σε όλιγώτερο από δυό χρόνια διάστημα, έχω κουρασθη λιγάκι. Αισθάνομαι κάποτε βάρος μέσα εις την καρδιά μου.

Ζασέν. — Ένας λόγος παραπάνω να σε κάμη να αισθανθής κάποιον ενδιαφέρον, κάποια ευθυμία χωρίς να σε κουράση, να σου δώξη μάλιστα και την κούρασι που έχεις με τόν αντιπερισπασμό αυτό που θα σοδ προκαλέση ή γνωριμία σου με την κ. Ριγκώ.

Στανύ. — Λέτε αντιπερισπασμό όπονοσών, ότι στον έρωτα το φαρμάκι θέλει αντιφάρμακο;

Ζασέν. Γενικώς ναι! (Με ύφος παράδοξο). — Έν τούτοις υπάρχουν περιπτώσεις, που το πρώτο φαρμάκι μένει καμμιά φορά σαν την αίχμη του μαχαριου. Άν άποπειραθη κανείς να το βγάλη πεθαίνει.

Στανύ (με έκπληξι). — Τι έννοείτε μ' αυτό; Μηπως, μ' δλη την δύναμι της φιλοσοφίας σας και σεις;...

Ζασέν (ειρωνικώς). — Ά! ή φιλοσοφία, τα συστήματα! αισθάνεται κανείς μ'αυτά τόν έαυτόν του δυνατό, άτρωτο! Και εκεί που βρίσκεται μέσα σε άπόλυτον ήσυχία, του έρχεται το τρομακτικό κτύπημα, τόδοποτον άλλουίτικα θα μπορούσε να το άποφύγη. (Σε λιγάκι) Άς τάφήσομε όμως τώρα αυτά. Θα σοδ μιλήσω εκτενωώς άργότερα, εάν χρειασθον και είναι άπαραίτητα για την εκπαίδευσίν σου. (Μ' ένα προσποιητό μειδίωμα) Άς άσγοληθούμε τώρα για σένα και γιατίν Τζούλια.

Στανύ. — Ά! αυτό είναι το μικρό όνομα της οικοδεσποίνης;

Ζασέν. Την έλεγαν άπλως Ίουλία. Άλλά το Τζούλια έχει περισσότεραν έμφασιν, είναι πιά κομψό και πιδ χαϊδευτικό. Γι' αυτό το λόγο και για περισσότερη μεγαλοπρέπεια κοντά στο όνομα του συζύγου της, Πορτιέ, έθεσε και το δικό της οικογενειακό Ριγκώ, με μίαν παύλαν για σημειον ένώσεως. Το μόνο, άλλως τε, σημείο που μένει μεταξύ τους. Πορτιέ-Ριγκώ, όνομα σύνθετον, ενδιαφέρον, προτειομασμένον για κάποιαν όποιανδήποτε ένδοξότητα.

Στανύ. — Όστε μέσα σ' αυτή την γυναίκα είναι περισσότερο κεφάλι από καρδιά;

Ζασέν. — Φιλοδοξία προπαντός. Όταν αι γυναίκες φθάσουν σε κάποια ηλικία, μπορεί να χαρακτηρισθον άσφαλώς και μόνον εις τας άκολούθους τρεις κατηγορίας. Της μητρότητος, του έρωτος και της ματαιότητος. Για την κ. Πορτιέ-Ριγκώ, μπορεί ν' άποδοση ή χαρακτηρισμός της ματαιότητος, της ματαιότητος σε άπέραντη δύναμι.

Στανύ. — Όστε ό έρωσι;

Ζασέν. — Άπλως μέσον για την επιτυχίαν του σκοπού της. (Η συνέχεια εις το προσεχές)

ΜΕΓΑ ΝΑΥΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΜΙΧΑΗΛΝΟΣ - ΒΟΛΙΚΑΣ ΚΑΙ ΣΙΑ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΕΚΛΟΓΗ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ ΤΗΣ «ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ»

Λόγω σωρείας επιστολών τὰς ὁποίας ἐλάβομεν πανταχόθεν, ζητούσαν τὴν παράτασιν τῆς ἀποστολῆς προτάσεων διὰ τὴν ἐκλογὴν ἀνταποκριτῶν, λόγω τοῦ μικροῦ διαστήματος αὐτῆς, παρατείνουμεν αὐτὴν μέχρι τῆς 31 'Ιουλίου συμπεριλαμβανομένης.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς «Εἰκονογραφημένης» πλείστοι ἀναγνώσται τῆς ἐκ τῶν ἐπαρχίων ἐγραψαν ζητοῦντες νὰ γίνον ἀνταποκριταί τῆς, κατὰ τὸ σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ εἰς τὰ ἄλλα Ἑλληνικὰ περιοδικά. Εἰς τὰ γραφεῖα μας ἐξακολουθοῦν νὰ καταφθάνουν καθ' ἐκαστὴν σωρεία ἐπιστολῶν ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, διὰ τῶν ὁποίων ἀναγνώσται τοῦ περιοδικοῦ ζητοῦν νὰ γίνον ἀνταποκριταί αὐτοῦ. Κατ' ἀρχὰς εἰχομεν λάβει τὴν ἀπόφασιν νὰ μὴ δεχθῶμεν οὐδένα ἀνταποκριτὴν, ἐπειδὴ ὁ διατιθέμενος χώρος ὑπὸ τοῦ περιοδικοῦ, δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἀπασχόλησιν σελίδος μὲ τὰς ἀνταποκρίσεις. Ἄλλ' ἢ ἐπιμονὴ τῶν ἀναγνώστων μας, μᾶς ἠνάγκασε νὰ προβῶμεν εἰς τὴν θυσίαν τοῦ ἀπαιτουμένου χώρου, ὁ ὁποῖος ὁμῶς θὰ χρησιμοποιηθῆ κατὰ τρόπον πρωτοτύπων ἐντελῶς καὶ θὰ ἀναφέρωνται εἰς γεγονότα, τὰ ὁποία ἠμποροῦν νὰ ἐνδιαφέρουν ὅλον τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τοῦ περιοδικοῦ. Κάθε πόλις καὶ κάθε περιφέρεια παρουσιάζει πολὺ συχνὰ μικρὰ ἐπεισοδιακὰ, περιέργη, πρωτότυπα, ἀστεία, τὰ ὁποία γραμμένα μὲ χιούμορ ἠμποροῦν νὰ σταθῶν εἰς μίαν εἰδικὴν σελίδα τοῦ περιοδικοῦ. Κάτι τέτοια μικρογεγονότα μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον πρέπει νὰ κυνηγοῦν οἱ ἀνταποκριταί μόνον τούς καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ὑποανταποκριτοῦ καὶ νὰ τὰς στέλλουν καὶ μὲ φωτογραφίας σχετικὰς, ἐὰν εἴνε δυνατόν. Ἀποκλείεται κάθε ἀνταπόκρισις περιέχουσα θεατρικὴν καὶ κοινωνικὴν κίνησιν ἐν γένει, συγκεντρώσεις, ἐκδρομὰς, ἑορτάς, ποῦ δὲν ἔχουν κανένα ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ἔξω τῆς πόλεως ἀναγνώστας τοῦ περιοδικοῦ. Μὲ τὰς ἀνταποκρίσεις αὐτὰς ἐπιδιώκεται κυρίως νὰ γίνῃ γνωστὸν εἰς τὸν λοιπὸν κόσμον κάτι ἐξαιρετικὸν καὶ πρωτότυπον.

Προσέξτε λοιπὸν τώρα νὰ ἰδῆτε τί θὰ κάμετε. Ἐν πρώτοις εἰς ἐκάστην πόλιν δὲν θὰ ἀφῆθῃ ἐλεύθερον τὸ στάδιον τοῦ ἀνταποκριτοῦ, ἀλλὰ θὰ ἐκλεγῶν δύο μὲν ἀνταποκριταί διὰ τὰς μεγάλας πόλεις καὶ ἕνας διὰ τὰς μικράς, ἑξαιρούμεν δὲ τὴν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ὅπου θὰ ἐκλέγονται 10, διὰ ψήφου, ὅπως ἐκλέγονται οἱ βουλευταί. Οἱ ἀνταποκριταί αὐτοὶ θὰ ἔχουν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τὸν ὁλόκληρον περιφέρειαν, ἢ ὁποία θὰ καθορισθῆ βραδύτερον καὶ εἰς τὰ διάφορα χωρία καὶ κομμοπόλεις τῆς ὁποίας θὰ ἐκλέξουν αὐτοὶ ἰδιοῦς τούς ἀνταποκριτὰς ἐξαγομένους ἀπὸ αὐτοῦς. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκλογῆς τῶν ὑποανταποκριτῶν, ἄς τοὺς εἰποῦμεν ἔτι, θὰ κανονισθῶν ἀργότερον.

Διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ πρέπει προηγουμένως νὰ γίνῃ ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων. Τὴν ἀνακήρυξιν τῶν θὰ τὴν κάμῃ ἡ «Εἰκονογραφημένη» ὑπέχουσα τόπον τοῦ Πρωτοδικείου τρόπον τινά. Ἄλλὰ διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων πρέπει καὶ αὐτοὶ νὰ κανονίσουν μερικὰς λεπτομερείας, ὅπως καὶ οἱ ὑποψήφιοι βουλευταί. Ἐκαστος ἀναγνώστης τῆς «Εἰκονογραφημένης» ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ λάβῃ μέρος. Πρέπει ὁμοῦ προσηγουμένως νὰ ὑποβάλλῃ τὰ χαρτιά του καὶ τοὺς τίτλους του. Δηλαδὴ πρέπει νὰ μᾶς στείλῃ μέχρι τῆς 31 'Ιουλίου δεῖγμα τοῦ τί εἰμπορεῖ νὰ γράψῃ, ἐκλέγον ὡς θέμα, ἕνα ἀπὸ τὰ θέματα, ποῦ ὑποδεικνύονται ἀνωτέρω διὰ τὴν ἀνταπόκρισιν καὶ νὰ συνοδεύσῃ αὐτὸ μὲ μίαν δραχμὴν εἰς γραμματόσημα. Αὐτὰ τὰ δειγμάτια θὰ ἐξελεγχῶμεν ἡμεῖς καὶ ὅσα εὐρωμεν ἐν τάξει δηλαδὴ ὅσα πληροῦν τοὺς ἀνωτέρω ὁρους θὰ ἀνακηρύξομεν καλὰ καὶ οἱ ἀποστελλαντες θὰ ἀνακηρυχθῶν ὑποψήφιοι.

Ἐπειτα θ' ἀρχίσῃ ἡ ἐκλογικὴ κίνησις. Τούς ὑποψηφίους αὐτοῦς θὰ ψηφίσουν οἱ ἀναγνώσται μας τῶν περιφερειῶν εἰς τὰς ὁποίας ἐξελέγησαν. Ἡ ψηφοφορία θ' ἀρχίσῃ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τῶν ὑποψηφίων δηλαδὴ τὴν πρώτην ἑβδομάδα μετὰ τῆς 15 'Ιουλίου. Δέον νὰ σημειωθῆ ἔδω, ὅτι τὸ σύστημα τῆς ψηφοφορίας τῶν ἀνταποκριτῶν εἰσήγαγεν ἐν

Ἑλλάδι πρώτη ἡ «Εἰκονογραφημένη» διὰ τοῦ ἐκδομένου κατὰ τὸ 1908 παραρτήματός τῆς «Πανόραμα τῶν Κυριῶν». Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ψηφοφορίας θὰ κανονισθῶν ἐν καιρῷ.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐκλογῶν θὰ ἀνακηρυχθῶν οἱ ἐπιτυχόντες ἀνταποκριταί. Κάθε ἀνταποκριτὴς ἀνακηρυσσόμενος θὰ λάβῃ ἰδικὸν δελτίον ἀναγνωρίσεως. Διάρκεια τῶν καθηκόντων ἐκάστου ἀνταποκριτοῦ θὰ εἴναι ἑτησία, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας θὰ γίνωνται νέα ἐκλογαί.

Ἐκαστος ἀνταποκριτὴς θὰ μᾶς γράψῃ τακτικὰ ἀνταποκρίσεις, σύμφωνα μὲ τοὺς ἐκτιθεμένους ὁρους, θὰ ἔχῃ δωρεὰν εἶσοδον εἰς τὰ θέατρα καὶ εἰς τὰς δημοσίας ἑορτάς δυνάμει τοῦ δελτίου καὶ θὰ ἀντιπροσωπεύῃ ἐν γένει τὴν «Εἰκονογραφημένην» εἰς κάθε ζήτημα καὶ εἰς κάθε περίστασιν, κατόπιν συνεννόσεως μετὰ τῆς Διευθύνσεως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ὁδ. Καλλίνικον, Ἰθάκη. — Δυστυχῶς διὰ τὴν παράτασιν εἶναι ἀδύνατον νὰ ληφθῆ καμμιὰ πρόνοια. Ἐν πάσει περιπτώσει ὁμοῦ, διὰ τοὺς καθυστερούντας τῶν ἐπαρχίων γίνονται ἐξαιρέσεις. Ὡστε ἱκανοποιήσατε. Σ. Δημητριάδην, Μεσολόγγιον. — Τὸ διήγημά σας εἶναι πολὺ κοινὸν καὶ ξένον ἀφ' ἑτέρου. Ἀφοῦ ξέρετε καλὰ τὴν γλῶσσαν γιατί δὲν μᾶς στέλλετε τίποτε καλλίτερον, ποῦ νὰ ἔχῃ καὶ κάποιον ἐνδιαφέρον; Πάνου Σουφοῦλην, Σάμιον. — Ὁ κ. Βρασιάνος σὰς εὐχαριστοῖ θερμῶς διὰ τὰ οὐλινθητικὰ σας. Ἡ παραγγελία σας ἐστάλη ὡς ἐντυπον ουστημὸν ὑπ' ἀρ. 41 ἐκ τοῦ α'. ταξ. παραρτήματος; Ἀθηνῶν. Μᾶς φαίνεται πολὺ περίεργον πῶς δὲν ἦλθε. Ἐξετάσατε εἰς τὸ αὐτῶν ταχυδρομῶν καὶ γράψατέ μας. Στ. Κόκκαλην, — Συνδρομητὰ μόνον μέχρις ἐξαμηνίας γίνονται δεκτοί. Π. Θαρρουνιάτην. — Εὐχαριστοῦμεν ἀπερίως δι' ἐνγὰς σας. Γ. Η. Παπαδόπουλον, Πάτρας. — Ζητηθέντα φύλλα ἐστάλησαν. Δημ. Παπανικολάου, Πειραιᾶ. — Ἡ σύνταξις τῆς «Εἰκονογραφημένης» θὰ σὰς εἶναι ἐθνήμων, ἐὰν τὴν ὑποβοηθήσατε εἰς τὸ προτεινόμενον, τὸ ὁποῖον πρὸ πολλοῦ ἔχει θέσει εἰς τὸ προγραμμα τῆς. Στείλατε ὅτι ἔχετε ἔτοιμον. Διὰ τοὺς διαγωνισμοὺς προσεχῶς. Τάκην, Ἐνταῦθα. — Μπὰ γιατί νὰ μὴ σὰς παρουσιάσωμεν, ἐφ' ὅσον λέτε τὴν ἀλήθειαν; Φυσικὰ καὶ τῶν Ἀθηνῶν πρέπει νὰ στείλλουν. Ὅλοι θὰ βροῦν μὲ ψῆφον. Μπορεῖτε νὰ περάσατε ἀπὸ τὸ γραφεῖον 10 - 12 π. μ. 5 - 8 μ. μ.; Σὰς περιμένουμεν. Ἀδ. Μενεγάκη, Ἐνταῦθα. — Πολὺ εὐχαριστῶς γίνεσθε δεκτός, ὅπως ὅλοι οἱ ἀναγνώσται. Ἄδα Μαργ. Κοτζιά. — Ἡμερολόγιον ἐστάλη. Ἐνεγράφητε. Ν. Ἀνδρονιδάκη. Δυστυχῶς χρονογράφον ἔχομεν τακτικόν. Γεωργ. Παπαβασιλ. Πειραιᾶ. — Ὑπολογίσατε ἐκάστην λέξιν πρὸς 5 λεπτά. 6 γραμμ. δὲν ἐπαρκοῦν εἰς διάθεσιν σας. Θ. Π. Γεωργιτῆν. — Στείλατε ἀντίμισρον ἵνα σὰς σταλοῦν. Κων. Ζαχαρόπουλον. — Γίνεσθε δεκτός, ἐὰν συμμορφωθῆτε μὲ τοὺς δημοσιευόμενους ὁρους. Διὰ τὴν μᾶς στέλλετε ἀπὸ τὴν προσκοπικὴν κίνησιν τῆς πόλεως σας; Χαρ. Μητρόπουλον, Ἐλήφθησαν ὑπ' ὄρου εἰς τὴν κλήρωσιν. Ι. Βαρνᾶκον, Τάκην, Σ. Δημητριάδην, Δημ. Παπανικολάου, Γ. Παλκατσέα, Γεωργιον Χυτήρη, σταλίσσα παρ' ὅμων ὕλη ἐλήφθη. Εἰς τὸ προσεχῆς φύλλον προσέξατε στήλην ἐγκρίσεως νὰ ἰδῆτε ἐὰν ἐνεκρίθη.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Θερ. Στέφην. — Πρὸ παντὸς ἄλλου, σὰς εἰδοποιούμεν, δεῖ πρέπει νὰ ἐγκρίνεται τὸ ψευδώνυμόν σας ἀποστέλλοντες ὡς δικαίωμα ἐγκρίσεως 1 δρ. Καὶ νὰ ὑπογράφετε μὲ τὸ πραγματικὸν σας ὄνομα. Συνεπῶς καὶ τὸ σταλὲν συμφόνως πρὸς τὸν γνωστὸν ὄρον δὲν ἐστάλη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. Φροντίσατε διὰ τὴν ἐγκρίσιν. Βασίλ. Κουβέλην. — Τὸ διήγημα τοῦ Τολστόϊ πολὺ γνωστὸν, δημοσιευθὲν πλείστακις ἔως τώρα. Στείλατέ μας τίποτε καλλίτερον, ἀφοῦ ἔχετε ἤδη τὸ ἀπαιτούμενον ὕψος. Τὰ ποιήματά σας ἀνεγὰ ἀκόμη. Μ. Κλάμμερ. Τὰ διηγηματά σας ἔκρινε ἡ ἐπιτροπὴ ὡς ἀκατάλληλα, καὶ διότι ἦσαν μακρὰ καὶ συνεπῶς ἀδύνατον νὰ δημοσιευθῶν, ἀλλὰ καὶ διότι ἐισπρόσθον ἀκόμη τῆς φόρμας ἐκείνης, ποῦ πρέπει νὰ ἔχουν διὰ νὰ δημοσιευθῶν. Ἐργασθῆτε ἐν πάσει περιπτώσει, χωρὶς νὰ σὰς ἀπογοητεύσῃ αὐτὸ. Διὰ νὰ γίνῃ κάτι μὴ ληρομένο δεῖ χρειάζεται πρὸ παντὸς ἐργασία. Π. Α. Μαρκέτον. — Τὰ ποιήματά σας δεῖχον, δεῖ αἱ προσπάθειαι σας ἔως τώρα ἐστῆσαν ὑπὸ ἐπιτυχίας ἐργασθῆτε μὲ ἐπιμονὴν καὶ θὰ κατορθώσατε κάτι μίαν ἡμέραν. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε μερικὰ διὰ νὰ σὰς ἐνθαρρύνῃ, ἀλλὰ καὶ διότι λέγον ἀρκετὰ. Ἄλκιν Ἀλκαῖον. — Σὰς ἐγράφαμεν ἤδη, δεῖ τὰ ποιήματά σας μαρτυροῦν, δεῖ ἔχετε τὸ

τάλαντον ποῦ ἀπαιτεῖται διὰ νὰ δημιουργήσατε κάτι μὲ τὴν ἐργασίαν σας. Τάκην Χασιάτην. — Γράφετε ὥραία. Ἄλλὰ γιατί τόσο ὑπερωμαντισμός; Μὲ τὴν γλῶσσαν ποῦ ἔχετε, μπορεῖτε νὰ γράφατε ἀρκετὰ καλὸ διηγηματάκι. Οἱ «Πόνοι ψυχῆς» δὲν ἐνεκρίθησαν ὡς πολὺ ρωμαντικόν. Δημ. Σάραβαν. — Ἀπὸ τὰ ποιήματά σας, ποῦ ἐλάβομεν, ἐξάγεται, δεῖ τώρα μὲλις ἀρχίσετε νὰ γράφατε. Συνεπῶς μὴ βιάζεσθε νὰ δημοσιεύσατε. Θὰ ἐρθῇ καὶ ἡ σειρά του.

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ «ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ»

Ἡ «Εἰκονογραφημένη» θέλουσα νὰ σημειώσῃ καὶ ἕνα νέον σταθμόν, ἀπεράσισε προβαίνουσα εἰς μίαν μεγάλην θυσίαν νὰ δωρήσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς ἕνα δῶρον, τὸ ὁποῖον θὰ πᾶρῃ ἐκείνος ποῦ θὰ εὐνοήσῃ ὑπὸ τῆς τύχης.

Τὸ δῶρον αὐτὸ τῆς «Εἰκονογραφημένης» εἶναι ἕν αυτοκίνητον τῆς φημιμένης μάρκας «Peugeot» ἀξίας πραγματικῆς: 4500 δρ. καινούργης καὶ πολυτελεστάτου. Τὸ αυτοκίνητον αὐτὸ κάθε ἀναγνώστης μᾶς μπορεῖ νὰ τὸ ἰδῇ εἰς τὸ γραφεῖον αυτοκινήτων τοῦ κ. Π. Βλασσόπουλου ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σωκράτους 26.

Κάθε ἀναγνώστης τῆς «Εἰκονογραφημένης» ἔχει δικαίωμα νὰ ἀποκόπῃ καθ' ἑβδομάδα καὶ νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τὴν «Διεύθυνσιν τῆς Εἰκονογραφημένης» τὸ εἰδικὸν δελτίον συμμετοχῆς μέχρις ὅτου συμπληρωθῆ ὁ ἀριθμὸς τῶν 52 δελτίων.

Ἐντὸς τοῦ φακέλλου θὰ ὑπάρχῃ μεθ' ἐκάστου «δελτίου συμμετοχῆς» καὶ τὸ ὄνομα καὶ ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀποστέλλοντος. Ἐκαστον δελτίον πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπαραιτήτως μὲ ἕνα 10λεπτον ἀσφράγιον γραμματόσημον.

ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΙΣ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΔΩΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1916 — ΑΡΙΘ. 14

Οἱ συνδρομηταί τῆς μηνιαίας «Εἰκονογραφημένης» δὲν δύνανται νὰ συμμετάσχον τοῦ διαγωνισμοῦ. Οἱ συνδρομηταί τῆς ἑβδομαδιαίας «Εἰκονογραφημένης» ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ συμμετάσχον εἰς τὰ δῶρά μας, χωρὶς νὰ ἀποστέλλουν δελτία καὶ γραμματόσημα.

Οἱ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΜΑΣ

Β' ΣΕΙΡΑ Αριθ. 4.

Πυραμῖς.	+	Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
.....	+
.....	+
.....	+
.....	+
.....	+

Οἱ σταυροὶ ἀποτελοῦν Κράτος τῆς Εὐρώπης. Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ κ. Κ. ΜΑΝΔΡΑΠΗΛΙΑ

Α' Βραβεῖα ὠρίσθησαν τρία διὰ κλήρωσιν. Ὁ πρώτος ἐξαχθεσόμενος λαχὸν θὰ λάβῃ 1 ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς μηνιαίας «Εἰκονογραφημένης» καὶ τῆς ἑβδομαδιαίας ἐκδόσεως καὶ ἕν τετραδραχμον λαχέον τὸ ἔδω. Στόλου. Ὁ δεύτερος μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς μηνιαίας «Εἰκονογραφημένης» καὶ ἕν Ἡμερολόγιον Ἑγκυκλοπαιδικόν Βρετοῦ. Καὶ ὁ τρίτος μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν τῆς ἑβδομαδ. «Εἰκονογραφημένης» καὶ ἕν Ἑγκυκλοπαιδικόν Ἡμερολόγιον Βρετοῦ.

Β' Βραβεῖα. Εἰς τὸ τέλος τῆς σειρᾶς θὰ γίνῃ δευτέρα κλήρωσις μετὰ ἐκείνων, οἵτινες ἔλυσαν ὅλους τοὺς διαγωνισμοὺς τῆς σειρᾶς, ἢ ἐν ἐλλείψει τούτων, ἐκείνων, οἵτινες ἔλυσαν τοὺς περισσότερους. Τὰ βραβεῖα τῆς δευτέρας αὐτῆς κληρώσεως θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχῆς.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ Β' ΣΕΙΡΑ. — ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 1916

ΔΗΛΩΣΙΣ. — Ἐνεκα πληθῶρας ὕλης ἢ συνέχεια τοῦ μυθιστορηματός μας «Σαπφώ» μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν λυτῶν θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὸ προσεχῆς.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ (Πρὸς 5 λεπτά ἢ λέξις)

Ἡ «Εἰκονογραφημένη» ὑπέχουσα εἰς ἐπανειλημμένας παρακλήσεις τῶν ἀναγνωστῶν τῆς, ἀνοίγει ἀπὸ σήμερον στήλην καταχωρήσεων, εἰς ἣν θὰ δημοσιεύωνται ποιήματα ἀνταλλαγῆ Κάρτ-Ποστὰλ γραμματοσημίων κ. λ. π. ἐφ' ὅσον δὲν θεωροῦνται ὡς ἐπιλήψια ἢ θίγοντα ὠρισμένα πρόσωπα ἀμέσως ἢ δι' ὑπανιγμῶν.

ΦΥΛΛΑ ΤΗΣ «ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ»

Εἰς τὰ γραφεῖα μας εὐρίσκονται φύλλα παλαιὰ τῆς «Εἰκονογραφημένης» εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀναγνώστων μας Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, οἵτινες θέλουν νὰ συμπληρώσουν τὴν σειρὰν τῶν. Προκειμένου νὰ καταρτισθῶν συντόμως σειραὶ διὰ τόμους τῆς «Εἰκονογραφημένης», ὅσοι τυχοῦν ἔχουν ἐλλείψεις τὰς σειρὰς τῶν ἄς σπεύσωσι νὰ ζητήσωσι τὰ ἐλλείποντα φύλλα διότι καταρτιζόμενον τῶν σειρῶν ἐντὸς δεκαπενθημέρου, δὲν θὰ δύνανται νὰ εὐρωσι πλέον οὐδαμῶς τὰ ἐλλείποντα αὐτοῖς φύλλα.

Φύλλα τοιαῦτα δύνανται νὰ ζητήσωιν ἐκ τοῦ παλαιοῦ Πρακτορείου τῶν Ἐφημεριδῶν.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐκ τῆς σταλείσης κατὰ τὴν προπαραελθούσαν ἑβδομάδα ὕλης πρὸς τὴν «Εἰκονογραφημένην» ἐνεκρίθησαν καὶ θὰ δημοσιευθῶν μὲ τὴν σειρὰν τὸς τὰ ἑξῆς:

Στυλιανὸν Ἀδουστάνην. «Σὲ μιά φαρμακοστομῆ», «Σὲ μιά κολασμένη» (ποιήματα).— Π. Α. Μαρκέτον. «Στὸν Βασιληᾶ», «Τὸ ἄγριον τριαντάφυλλον» (ποιήμ.).— Κ. Χανίδην. «Ἀστεία».

ΑΡΤΕΜΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΜΑΙΑ ΟΔΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 77

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Πολλοὶ ἐκ τῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν μας, ἔσπευσαν ἀπὸ τοῦ πρώτου φυλλαδίου νὰ μᾶς ἀποστείλουν ὕλην πρὸς δημοσιεύσιν καὶ ἄλλοι καθημερινῶς μᾶς ἐρωτοῦν δι' ἐπιστολῶν τῶν ἐὰν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἀποστέλλουν ὕλην καὶ ἐὰν θὰ δημοσιεύσωμεν αὐτήν. Εἰς πάντας τούτους καὶ εἰς ὅσους θὰ μᾶς ἐρωτήσων εἰς τὸ μέλλον, ἀπαντῶμεν τὰ ἑξῆς: Κάθε συνδρομητὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς «Εἰκονογραφημένης» ἔχει δικαίωμα καὶ δύναται νὰ ἀποστέλλῃ πρὸς δημοσιεύσιν ὕλην, ἢ τις θὰ δημοσιεύεται, ἐφ' ὅσον ἐγκρίνεται ὑπὸ τῆς ἐδικῆς πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἀποστέλλομένη ὕλην πρέπει νὰ προσέχουν πολὺ εἰς τὰ κατωτέρω:

Ἡ ἀποστέλλομένη ὕλην πρέπει νὰ καταβάλλεται φροντίς νὰ εἶναι γραμμένη ἐπάνω εἰς τὸ ὕψος, εἰς τὴν γλῶσσαν καὶ μὲ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον γράφεται ἡ ἐν γένει ὕλη τῆς «Εἰκονογραφημένης».

Νὰ εἶναι σύντομος καὶ νὰ μὴ καταλαμβάνῃ περισσότερον τῶν 10-15 χειρογράφων κοινῶ χάρτου, ὅχι ψιλογραμμένων, διότι ὁ χώρος τὸν ὁποῖον διαθένωμεν δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ κρατῶμεν καὶ ἄλλας συνεχείας ἐκτὸς τῶν ὑπαρχουσῶν ἤδη. Δέον νὰ καταβάλλεται πᾶσα φροντίς ὅπως ἡ ἀποστέλλομένη ὕλη νὰ εἶναι κομμογραμμένη, νὰ ἔχῃ κάποιον ἐνδιαφέρον καὶ διὰ τούτους ἄλλους ἀναγνώστας τοῦ περιοδικοῦ, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν στέλλοντα, νὰ εἴνε πρωτότυπος ἢ μετάφρασις γνωστοῦ ἔργου.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ἀνωτέρων ὁρων, ἡ στέλλομένη ὕλη θὰ ἀπορριπτεται.

Ἐὰν ὁ ἀποστέλλων ὕλην ἐπιθυμῇ νὰ ἔχῃ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπ' αὐτῆς, δέον νὰ ἀποστέλλῃ εἰκοσάλεπτον ἀσφράγιον γραμματόσημον, τὸ ὁποῖον θὰ διατίθεται διὰ τὴν κριτικὴν ἐπιτροπὴν. Καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ λαμβάνῃ ἀπάντησιν εἰς τὴν ἰδιαίτερον στήλην καὶ ἀν' ἀκόμη δὲν ἐγκριθῆ ἡ ὕλη του, ποῖα λάθη ἔχει, ποῦ πρέπει νὰ προσέχῃ, ποῖα προσόντα παρουσιάζει κλπ.

Οἱ ἀποστέλλοντες θὰ βλέπωσι μετὰ μίαν ἑβδομάδα ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ἡμέρας τῆς ἀποστολῆς, εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν, δεῖ ἡ ὕλη τῶν ἐλήφθη. Εἰς τὸ ἀμέσως δὲ ἐπόμενον φύλλον θὰ εἰδοποιεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ στήλῃ τῆς ἐγκρίσεως ἂν τὰ ὑπ' αὐτῶν σταλέντα ἐνεκρίθησαν ἢ ὄχι. Εἰς τοὺς ἀποστολεῖς τῶν μὴ ἐγκρινόμενων, ἐὰν δὲν ἐπιθυμῶσι νὰ ἔχωσιν ἰδιαίτερον ἀπάντησιν καὶ κρίσιν δὲν θὰ γίνονται ἰδιαίτερα ἀπάντησις θὰ ἐννοῶσι δὲ τὴν μὴ ἐγκρίσιν τῆς ὕλης τῶν ἐκ τῆς μὴ ἀναγραφῆς τούτου ἐν τῇ σχετικῇ στήλῃ.

Τὰ Ὀφθαλμικὰ νοσήματα Θεραπεύονται ἐν τῇ τελείᾳ κλινικῇ τοῦ ἐδικοῦ ὀφθαλμολογοῦ Σπῆλιου Ι. Χαρομῆ Τ. ὑφηγητὸν τοῦ Πανεπιστημίου κλπ. ἐν τῇ Ὀφθαλμολογικῇ Σχολῇ τῶν Παρισίων σοκοῦδασαντος κλπ. Ἀθῆναι. 20 ὁδὸς Πειραιῶς. Τηλέφωνον 634.

Η ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΕΤΑΙ 100 0/0

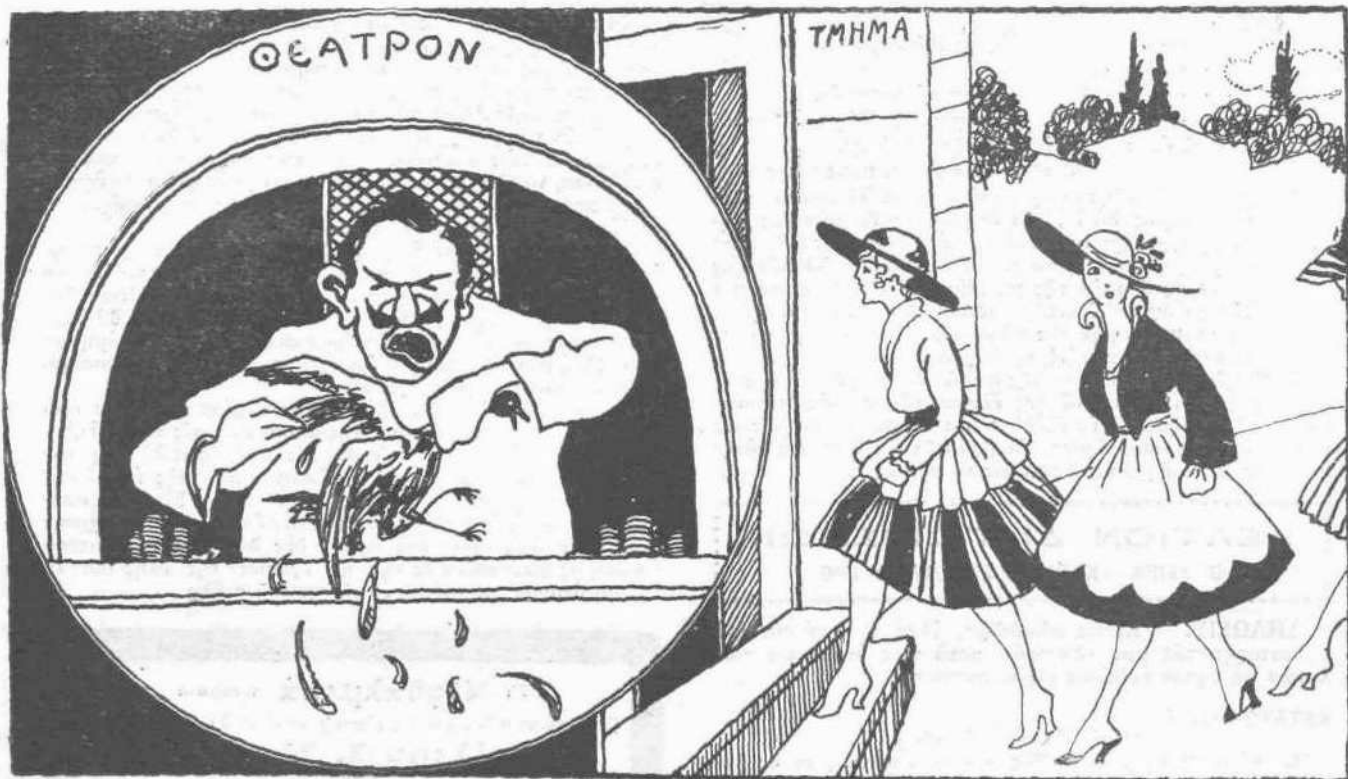
Ἀπόκτησις γραμμῶν.— Ἀθήσις δυνάμεον ἀνευ διαίτης.

ὈΡΘΟΠΕΔΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΗΧΑΝΟΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ 2 — ΤΗΛ. 1087

- Πού πηγαίνεις ;
- Πάω νά κάνω ένα θερμό λουτρό.
- Καί δέν πῆς καλλίτερα στό θέατρο τῶ « Ὀλύμπια ».

Αἱ ἐκπλήξεις καί αἱ ἀποκαλύψεις τῆς μόδας.

Ἕνας ταμίας ποῦ μαδάει τὸ κοτοποῦλι.

Μαγική εἰκὼν: Τίνος Ὑπουργεῖον τμημα εἶναι αὐτό ποῦ συγχάζουν κοριτσάκια; Εἰς τὸν λύτην θὰ δοθῇ τὸ « Ἐγχειρίδιον τῆς Ἐκπαιδεύσεως ».